

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1996-1997

14 mei 1997

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

VERVANGING LID VLAAMSE GESCHILLENRAAD VOOR RADIO EN TELEVISIE

VOORDRACHT LID CENTRALE RAAD VAN BESTUUR ARGO

MEDEWERKING PERSONEN THEMADEBAT ARMOEDE EN UITSLUITING

DECREET ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP DE GEMEENTEN – STEMMING

RESOLUTIE OZONGEHALTE – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE – STEMMING

Inhoud

Nr. 41

Woensdag 14 mei 1997
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Motie van orde	
Ophelderingen over de stand van zaken, Sprekers : mevrouw Mia De Schamphelaere, de heren André Denys, Johan De Roo en Paul Van Grembergen	1
Actuele vragen (Regl. art. 78)	
Actuele vraag van de heer Bart Vandendriessche tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de gevolgen van het arrest van het Arbitragehof betreffende de beroepscommissie van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap	
Actuele vraag van de heer Guy Swennen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de gevolgen van het arrest van het Arbitragehof betreffende de beroepscommissie van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap	4
Actuele vraag van de heer Tuur Van Wallendael tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het toezicht op de uitvoering van het spreidingsbeleid voor kandidaat-politieke vluchtelingen door de OCMW's	6
Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de overstap van bekende BRTN-figuren naar commerciële omroepen	7
Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitbouw van jeugdkanalen op de Vlaamse televisiezenders	8
Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over een recentelijk aangekondigde wijziging in het beleid van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij	9
Actuele vraag van de heer Jan Caubergs tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het taalgebruik bij de brandweerdiensten bevoegd voor Voeren, naar aanleiding van de brand in de jeugdherberg van Sint-Martens-Voeren	
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het taalgebruik bij de brandweerdiensten bevoegd voor Voeren, naar aanleiding van de brand in de jeugdherberg van Sint-Martens-Voeren	
Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het taalgebruik bij de brandweerdiensten bevoegd voor Voeren, naar aanleiding van de brand in de jeugdherberg van Sint-Martens-Voeren	10
Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de reactie van de Vlaamse regering op de recente uitlatingen van PS-prominenten met betrekking tot Vlaanderen	
Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de verklaring van de minister-president betreffende arbeidskostenverlaging voor de bedrijven	

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de verklaring van de minister-president betreffende de potentiële economische zelfstandigheid van Vlaanderen	12
Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de stiptheidsacties van de rivierloodsen	
Actuele vraag van de heer Paul Dumez tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de stiptheidsacties van de rivierloodsen	
Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de stiptheidsacties van de rivierloodsen	17
Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toegang tot de functie van leidend ambtenaar naar aanleiding van de wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut,	19
Actuele vraag van mevrouw Gerda Raskin tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de door Vlaamse Milieumaatschappij aangekondigde nieuwe belasting op put- en regenwater	
Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de door Vlaamse Milieumaatschappij aangekondigde nieuwe belasting op put- en regenwater	
Actuele vraag van de heer Bruno Tobback tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de door de Vlaamse Milieumaatschappij aangekondigde nieuwe belasting op put- en regenwater	22
Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie	
Vervanging van een lid	24
Motie van orde	
Voorstel tot aanvulling van de agenda Spreker : de heer Gilbert Bossuyt	24
Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs	
Voordracht van een lid van de centrale raad van bestuur	24
Themadebat Armoede en Uitsluiting	
Medewerking van personen buiten het Vlaams Parlement	25
Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten – 608 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	25
Voorstel van resolutie van de heer Johan Malcorps, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en de heer Johan Sauwens betreffende de dringende behoefte aan een Vlaams urgentieprogramma ter bestrijding van de overmaat aan ozon in de troposfeer – 549 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	26
Motie van orde	
Voorstel tot spoedbehandeling Spreker : de heer Herman Suykerbuyk	28

Met redenen omklede motie van de heren Emiel Verrijken en Wilfried Aers tot besluit van de op 24 april 1997 door de heer Emiel Verrijken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het zelfbeschikkingsrecht der volkeren zoals vermeld in het Internationaal Verdrag betreffende de Burgerlijke en Politieke Rechten – 646 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

28

Sprekers : de heren Emiel Verrijken, Herman Suykerbuyk en Jan Caubergs

Regeling van de werkzaamheden

32

VOORZITTER : De heer Norbert De Batselier

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.06 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Yolande Avontroodt, Sonja Becq, Georges Beerden, Ward Beysen, Jean-Marie Bogart, Gilbert Bossuyt, Louis Brill, Jozef Browaeys, Herman Candries, Leo Cannaeys, Georges Cardoen, Jan Caubergs, Patricia Ceysens, Joachim Coens, Marc Cordeel, Frank Creyelman, Norbert De Batselier, Carl Decaluwé, Karel De Gucht, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, André Denys, Paul Deprez, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Mia De Schamphelaere, Peter Desmet, Roland Deswaene, Freddy De Vilder, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Fred Dielens, Marijke Dillen, Michel Doomst, Paul Dumez, Freddy Feytons, Jaak Gabriels, Jos Geysels, Johnny Goos, Brigitte Grouwels, Veerle Heeren, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, André Kenzeler, Marino Keulen, Patrick Lachaert, Herman Lauwers, Jacques Laverge, Kathy Lindekens, Carlos Lisabeth, Marcel Logist, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Nelly Maes, Johan Malcorps, Hugo Marsoul, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Marc Olivier, Jan Penris, Stefaan Platteau, Leonard Quintelier, Didier Ramoudt, Gerda Raskin, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Johan Sauwens, Eddy Schuermans, Jef Sleenckx, Jos Stassen, Steve Stevaert, Felix Strackx, Herman Suykerbuyk, Guy Swennen, René Swinnen, John Taylor, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Maria Tyberghien-Vandenbussche, Arnold Van Aperen, Riet Van Cleuvenbergen, Walter Vandenbossche, Chris Vandenbroeke, Michiel Vandenbussche, Bart Vandendriessche, Ria Van Den Heuvel, Marleen Vanderpoorten, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Paul Van Grembergen, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Gilbert Vanleenhove, Sonja Van Lindt, Jef Van Looy, Dirk Van Mechelen, Gracienne Van Nieuwenborgh, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Marc Van Peel, Hugo Van Rompaey, Etienne Van Vaeren-

bergh, Peter Vanvelthoven, Tuur Van Wallendael, Mandus Verlinden, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken, Cecile Verwimp-Sillis, Robert Voorhamme, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Francis Vermeiren : gezondheidsredenen ;

Etienne De Groot, Johan Weyts : buitenslands ;

Leo Delcroix, Vera Dua : ambtsverplichtingen ;

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Leo Goovaerts, Lydia Maximus, Roeland Van Wallegem.

MOTIE VAN ORDE**Ophelderingen over de stand van zaken**

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft mevrouw De Schamphelaere bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw De Schamphelaere heeft het woord.

Mevrouw Mia De Schamphelaere : Mijnheer de voorzitter, ik wil bij motie van orde het woord vragen in verband met het voorstel van de heer Swennen dat op de agenda van de plenaire vergadering van gisteren stond.

Als jong parlementslid ben ik de jongste dagen behoorlijk geschrokken van de houding en verklaringen van zogenaamde ervaren parlementsliden. Mijns inziens heerst er een totaal gebrek aan menselijke cultuur wanneer parlementsliden via de pers personeel van dit parlement verdacht maken of in beschuldiging stellen. Verder vraag ik me af

De Schamphelaere

wat de waarde is van de gesprekken en het overleg over nieuwe politieke cultuur in dit huis. Misschien is het tot sommige collega's nog niet doorgedrongen, maar we werken al bijna een jaar met een nieuw reglement. De reglementswijziging had een aantal doelstellingen voor ogen, onder andere meer openbaarheid, meer doorzichtigheid en ook meer politiek debat.

Meer openbaarheid betekent dat de uiteenzettingen en bedenkingen in commissies nominatief worden vermeld in het verslag. Het enige wat ik, zowel aan de administratieve als politieke verslaggever van de bespreking over het voorstel van de heer Swennen heb gevraagd, is of ik die delen van het verslag waarin mijn bedenkingen nominatief vermeld staan, in drukproef kon nalezen. Deze eenvoudige vraag zorgt bijvoorbeeld in de commissie voor Onderwijs niet voor problemen wanneer het over politiek belangrijke verslagen gaat.

Deze vraag is eveneens overbodig voor uitspraken in plenaire zitting omdat mogelijk nazicht daarvan al voorzien is binnen de normale werkzaamheden van dit huis. Uit het gebeuren heb ik begrepen dat de collega's de formele weg verkiezen en iedereen is gewaarschuwd : als u drukproeven wilt nalezen, moet u de goedkeuring van het verslag in commissie vragen.

Een tweede belangrijke vernieuwing van het reglement had de kwaliteit van het inhoudelijke politieke debat op het oog. Daarom wordt aan de fracties de mogelijkheid geboden na het verslag een nota op te maken waarin alle politieke, juridische, legislatieve en maatschappelijke overwegingen worden samengebracht zodat het plenaire debat goed gestoffeerd zou verlopen. Reeds op 30 april, twee weken voor de geplande vergadering, bracht ik de voorzitter van het parlement op de hoogte van het voornemen van mijn fractie om een reflectienota in te dienen.

Deze mededeling is reglementair niet vereist. Het was alleen maar mijn bedoeling dat men daarmee rekening zou houden bij het opmaken van de agenda. Door al dit tumult heb ik de indruk gekregen dat alle grote voorsprekers van de nieuwe politieke cultuur, van het echte politieke debat, van inhoudelijke vernieuwing enzovoort, het de CVP-fractie niet gunnen om inhoudelijk oppositie te voeren. Misschien wordt er wel zoveel wind en tumult gemaakt – met overigens belachelijke verdachtmakingen – om vooral de aandacht af te leiden van het inhoudelijke debat. Misschien vreest een

bepaald fractieleider dat een aantal leden van zijn fractie echt inhoudelijk aan reflectie zouden doen op basis van de argumenten aangebracht door de CVP.

De voorzitter : Ik neem aan dat de heer Denys hierop wil reageren. Hij schreef me op 12 mei een brief, waarin hij vroeg om aan een delegatie van het Uitgebreid Bureau de opdracht te geven om een bijkomend onderzoek te verrichten ten einde de eindverantwoordelijkheid te bepalen voor het abnormaal laattijdig ter beschikking stellen van het commissieverslag over het voorstel van de heer Swennen.

Dit zal natuurlijk op het Uitgebreid Bureau worden behandeld, maar ik heb intussen zelf onderzoek verricht en ik zal daarover na de uiteenzettingen een mededeling doen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : Ik zou graag het verslag krijgen van de vergadering die hierover werd gehouden op het Uitgebreid Bureau.

De feiten zijn eenvoudig. Op 23 april werd deze bespreking in commissie beëindigd. Dit onderwerp werd vroeger voldoende uitgebreid behandeld. Het verslag van deze commissievergadering kan niet zeer lang zijn, het onderwerp werd immers op een voormiddag afgehandeld. U zult dan ook begrijpen dat ik zeer verwonderd was toen bleek dat het verslag pas deze week maandag, bijna drie weken na datum, klaar was.

We waren verwonderd om vorige maandag in het Uitgebreid Bureau te horen dat het verslag niet af was. Het zou dan woensdag klaar zijn. Dat bleek al evenmin het geval. Omdat dit samenviel met een aantal tegengestelde verklaringen van ambtenaren, kregen we de indruk dat men doelbewust heeft gepoogd om dit voorstel van decreet niet nu te behandelen. Ik denk dat de CVP het wil uitstellen tot haar nota klaar is, in juni. Vandaar mijn vraag om een grondig onderzoek te doen om uit te vinden hoe het komt dat dit verslag niet klaar is.

Mevrouw De Schamphelaere, uw verwijt dat het hier om oude politieke cultuur gaat, neem ik niet. Integendeel, de VLD vraagt om dit decreet zo vlug mogelijk inhoudelijk te behandelen in plenaire zitting. U zult zien dat binnen onze fractie eensgezindheid bestaat over dit voorstel van decreet. De VLD heeft trouwens zelf een voorstel van decreet ingediend, van de hand van de heren De Gucht en

Denys

Lachaert. Inhoudelijk was dat verslag gelijkwaardig aan dit voorstel.

Ik betreur het dat het instrument van de reflectienota werd gebruikt om de zaken uit te stellen. Dat instrument dient om in te grijpen als bepaalde zaken tijdens een commissievergadering niet aan bod zijn gekomen. De oppositie heeft dat instrument nog nooit misbruikt. Het is één keer gebruikt door de Volksunie-fractie naar aanleiding van het VRT-decreet. Toen heeft dat echter niet tot uitstel geleid.

Ik kijk met belangstelling uit naar uw reflectienota. Als u dezelfde argumenten aanvoert als in de commissie, dan gaat het niet om een reflectienota, maar om een uitstelmanoeuvre. We zullen dit incident niet verder opschroeven. We betreuren alleen dat we er deze week niet in slaagden om een voorstel van decreet in openbare zitting te behandelen.

De voorzitter : Ik vraag inderdaad om dit incident niet op te schroeven. Ik heb een vrij grondig onderzoek gedaan, ook bij de betrokken ambtenaren. Ik betreur het trouwens dat deze in opspraak komen. Het incident heeft tenslotte met politiek te maken en niet met administratie. Ik wil dit incident ook niet aan de nieuwe politieke cultuur verbinden. Wel moet iedereen zijn mening kunnen uiten. De reflectienota was bedoeld om bij een betwist maatschappelijk item de verschillende versies naar voren te brengen.

Zoals de heer Denys zegt, is na 23 april aan de betrokkene, die de commissie ambtelijk bijstaat, gevraagd om nominatim de opmerkingen van mevrouw De Schampelaere te kunnen nakijken.

Ik benadruk dat er geen druk werd uitgeoefend om het verslag op een later tijdstip te voleindigen. Er is dus geen vertraging geweest, want mevrouw De Schampelaere heeft ze niet kunnen nalezen. Uiteindelijk heeft ze zich tot de verslaggever gewend. Deze heeft verkozen om het als zijn eindverantwoordelijkheid te beschouwen, aangezien de commissie hem die heeft toevertrouwd. De verslaggever heeft niet gevraagd om het verslag in de commissie nog aan een tweede lezing te onderwerpen. Precies daarom heeft hij de eindverantwoordelijkheid voor het verslag opgenomen. Ik herhaal dat er geen sprake is van vertraging. Ik weet dat een andere CVP-collega zelfs heeft gevraagd om sneller te werk te gaan.

Het verslag was eigenlijk woensdag klaar; het was alleen nog niet gedrukt. Wegens de tijd nodig voor het drukken was het verslag pas maandag volledig afgewerkt. We houden trouwens nu altijd rekening met een periode van tien dagen. De diensten kunnen immers nooit vooraf weten of iemand een reflectienota zal indienen. Mevrouw De Schampelaere heeft nu de beleefdheid gehad om mij te verwittigen dat ze een reflectienota zou indienen, maar ze hoeft dit niet te doen. Als men de obstructie-techniek wil toepassen, kan men wachten tot de zevende dag. We zijn dus eerst verplicht om zeven dagen te wachten. Daarna moeten we nog in een periode van drie dagen voorzien zodat iedereen het verslag kan lezen. Er zal dus altijd een periode van tien dagen nodig zijn vooraleer het desbetreffende onderwerp op de agenda wordt geplaatst.

In dit geval had het dus op zijn vroegst op 5 of 6 mei klaar kunnen zijn. Als we daar tien dagen bij rekenen, dan was het nog altijd niet gunstig om het gisteren op de agenda te plaatsen en er vandaag over te stemmen. In verband met deze discussie zal ik alle notities waarover ik beschik, overmaken aan het Uitgebreid Bureau. Ik hoop dat we daarmee het incident als gesloten kunnen beschouwen.

De heer André Denys : Mijnheer de voorzitter, ik wil de zaak niet op de spits drijven. Ik heb echter wel grote twijfels over die procedure waarbij men rekening houdt met een periode van tien dagen. Als men deze werkwijze aanhoudt, zullen meerdere ontwerpen van decreet niet kunnen worden behandeld.

De oppositie in dit Vlaams Parlement heeft in het verleden steeds een constructieve houding aangenomen. Als de regering vond dat een ontwerp van decreet vóór een bepaalde datum moest worden ingediend, heeft de oppositie dat nooit tegengewerkt. (*Opmerking van mevrouw Mia De Schampelaere*)

Als men nu werkt met een marge van tien dagen, zullen veel ontwerpen van decreet hun termijn niet halen. Ik benadruk dat dit niet de bedoeling is van de oppositie. Ik wil enkel beklemtonen dat dit systeem niet werkbaar is.

De voorzitter : De heer De Roo heeft het woord.

De heer Johan De Roo : Mijnheer de voorzitter, wij zijn blij met uw uitleg. Deze staat overduidelijk in tegenstelling met wat de heer Denys via de pers heeft willen medelen, zonder enige kans op tegenpraak, noch van de parlementsleden, noch van de

De Roo

betrokkenen. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

Mijnheer Denys, ik heb er geen enkel probleem mee om het debat hier te houden. Ik heb naar u geluisterd en u niet onderbroken. Ik wil alleen zeggen dat u probeert parlementsleden van de CVP in opspraak te brengen, als zouden zij de administratie onder druk hebben gezet om het verslag te beïnvloeden of te vertragen. Misschien behoort dit tot uw politiek spel. Maar het is een spel dat wij niet meespelen.

De heer André Denys : Kent u één VLD'er die al tussenbeide is gekomen bij een verslaggever ?

De heer Johan De Roo : U hebt dat in het verleden veelvuldig gedaan. U persoonlijk. Daarvan bestaan genoeg bewijzen.

De manier van werken in het Vlaams Parlement houdt in dat er een parlementair verslaggever wordt aangeduid, die meestal geen notities neemt. Dat is toch de waarheid, of niet soms ? De verslaggever-secretarissen zijn daarentegen ambtenaren. Het gaat om mensen die correct hun werk doen en dikwijls 's avonds en in het weekend werken om het verslag af te maken. Wij nemen het niet dat u die mensen in opspraak brengt. Dat is totaal onaanvaardbaar. (*Applaus bij de CVP*)

De voorzitter : Minister Van Rompuy vraagt het woord, maar het gaat hier om een zaak van het parlement. Ik vraag dan ook dat enkel parlementsleden zich hierover uitspreken. (*Applaus*)

Ik vraag aan de parlementsleden om de verdere discussie over deze zaak aan het Uitgebreid Bureau over te laten, dat bevoegd is voor dit soort aangelegenheden. Ik heb de gegevens verstrekt, die voor mij klaar en duidelijk zijn. Dit is misschien niet voor iedereen hier het geval. Ik kan dus klaar en duidelijk zeggen dat hier geen sprake was van druk. Het verslag is af. De termijn van tien dagen is maandag ingegaan. Mijnheer Denys, als u zegt dat de oppositie nu regelmatig die tactiek zal hanteren, dan zullen er inderdaad meer reflectienota's volgen. (*Opmerkingen van de heer André Denys*)

Ik kan u zeggen dat vandaag ook met elk ontwerp dat van de regering komt, tien dagen wordt gewacht. Wij houden elke keer automatisch rekening met de tien dagen, tenzij de zes fracties zelf zouden zeggen dat ze geen reflectienota's wensen in te dienen. Maar anders moet ik me reglementair

aan die tien dagen houden, behalve voor begrotingen, waarvoor niet in reflectienota's is voorzien. Als obstructietechniek kunt u dit procédé dus echt niet gebruiken, omdat u rekening moet houden met de voorgeschreven tien dagen. Vandaag doen we dit reeds. Ik wou dit in alle klaarheid zeggen.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik wou aan al mijn collega's kort meedelen dat er in alle parlementen een ijzeren regel bestaat dat de ambtenaren op geen enkele wijze in een politieke discussie worden betrokken. Als dit parlement zijn rol wil spelen, moet die regel in ere worden gehouden. Ik kan me voorstellen dat de ambtenaren die aangeduid worden om bij te staan – dit is een eufemisme – bij het opmaken van het verslag, momenteel niet de gemoedsrust hebben om dit in volle vrijheid en naar geweten te doen, als dit incident niet snel wordt beëindigd. Dit moet een basisregel zijn.

Een tweede basisregel is de volgende. Ons reglement is een uitgangspunt met mogelijkheden. Wie die mogelijkheden benut, handelt democratisch. Welke inzichten men daarbij ook moge hanteren, dat doet er niet toe. Het reglement staat bepaalde dingen toe, en die moeten ook mogelijk zijn. Beide regels gelden als leidraad voor onze werkzaamheden; ik wil hun belang dan ook beklemtonen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 78*)

Actuele vraag van de heer Bart Vandendriessche tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de gevolgen van het arrest van het Arbitragehof betreffende de beroepscommissie van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

Actuele vraag van de heer Guy Swennen tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de gevolgen van het arrest van het Arbitragehof betreffende de beroepscommissie van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Vandendriessche en

Voorzitter

Swennen tot de heer Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over de gevolgen van het arrest van het Arbitragehof betreffende de beroepscommissie van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer Bart Vandendriessche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het decreet tot oprichting van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) van 1990 voorzag erin dat een beroepscommissie in het leven moest worden geroepen. Bij die commissie zouden personen met een handicap een beroepsprocedure kunnen inleiden als hun aanvraag werd afgewezen. Op 30 april laatstleden kwam het Arbitragehof tot de conclusie dat de wijze waarop deze beroepscommissie is opgericht, eigenlijk ongrondwettelijk is. Het Arbitragehof is, vereenvoudigd weergegeven, van oordeel dat de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap over dergelijke jurisdictionele zaken werden overschreden.

Deze uitspraak heeft natuurlijk enorme gevolgen voor de duizenden aanvragers van een rolstoel, een tewerkstelling in beschutte werkplaatsen, of een opname in bepaalde voorzieningen. Heel wat gehandicaptenverenigingen maken zich in dat verband grote zorgen. Mijn vragen aan de minister liggen dan ook voor de hand. Wat zijn de concrete gevolgen van dit arrest voor het duizendtal hangende dossiers ? In hun verwerking bestaat nu overigens reeds een achterstand van bijna twee jaar. Hoe zit het met de rechtsgeldigheid van de sinds 1990 genomen beslissingen ? Ten derde zou het voor de gehandicapten die door deze toestand worden getroffen, erg belangrijk zijn als u enkele stappen zou zetten. Welke initiatieven overweegt u om voor deze personen en verenigingen enige klaarheid te scheppen ?

De voorzitter : De heer Swennen heeft het woord.

De heer Guy Swennen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na de vraag van de heer Vandendriessche kan ik hier erg kort zijn. Ik heb de minister op 21 april in de commissie voor Welzijn geïnterpelleerd over de enorme achterstand in de verwerking van de dossiers, en over de procedurele verwarring inzake het aantekenen van beroepen bij de beroepscommissie. Inmiddels is op 30 april het fameuze arrest van het Arbitragehof uitgevaardigd. Daardoor ontstaat

plotseling een vacuüm. Daaraan zijn twee aspecten verbonden. Wat met de hangende beroepen ? En wat met de rechtsgeldigheid van de reeds genomen beslissingen ?

Mijn vragen luiden dus als volgt. Wat zult u op korte termijn ondernemen om dit vacuüm weg te werken ? Ik denk dat er initiatieven op zeer korte termijn nodig zijn om de rechtszekerheid en de afdwingbaarheid van dit recht te herstellen. Mijn tweede vraag heb ik ook reeds in de commissie gesteld; ik wil ze hier herhalen. Wat zult u ondernemen om de bestaande procedurele verwarring weg te werken ?

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de heer Swennen verwijst hier terecht naar zijn interpellatie in de commissie voor Welzijn. Ik heb toen overigens in mijn antwoord verwezen naar de uitspraak die toen nakende was, maar waarop ik niet vooruit wou lopen.

Vandaag ligt die uitspraak voor. Ik heb aan het Vlaams Fonds gevraagd om de gevolgen op korte termijn grondig te onderzoeken. Men is daar momenteel mee bezig. De betrokkenen zelf hoeven zich geen zorgen te maken, noch inzake de dossiers die in het verleden behandeld zijn, noch inzake de dossiers die nog moeten worden behandeld. Het gaat namelijk om een prejudiciële vraag die is gesteld vanuit de Arbeidsrechtbank van Antwerpen, vanuit een individueel geval. Dat betekent dat het Arbitragehof niet aan het bestaan van het decreet als dusdanig heeft geraakt.

Dit zou anders zijn wanneer het zou gaan om een vernietigingsberoep. In dit geval zouden de betrokken decreetsbepalingen onmiddellijk uit het rechtsverkeer zijn gehaald en zouden we te maken hebben met een meer ingrijpend probleem. Dit neemt niet weg dat er inderdaad een probleem is. Ik zie me dan ook verplicht om op zeer korte termijn een initiatief te nemen waardoor het probleem in het decreet van 1990 kan worden ondervangen. Het gaat immers om een incident dat aansluit bij de regelgeving zoals die in 1990 is gedefinieerd. We doen dit op zeer korte termijn omdat we opnieuw rechtszekerheid willen creëren.

Ik wil daarbij verwijzen naar uw interpellatie waarin u zich afvraagt welke weg we in de toekomst zullen inslaan. Het is nog wat te vroeg om een definitieve uitspraak te doen over uw vraag of moet worden gewerkt met een administratief rechtscollege of via de arbeidsrechtbank.

Martens

Met het oog op de actuele vraag heb ik vandaag de motie herlezen. Het is evident dat we bij het zoeken naar oplossingen ook rekening zullen houden met de inhoud van de interpellaties en de motie. Ik meen echter dat het nog iets te vroeg is om reeds juridisch formeel te zeggen hoe we dit probleem in de toekomst definitief zullen oplossen.

De voorzitter : De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer Bart Vandendriessche : Mijnheer de minister, is het niet eveneens van groot belang dat u de mensen geruststelt ? Het gaat immers om een paar duizend dossiers van gehandicapten.

De voorzitter : De heer Swennen heeft het woord.

De heer Guy Swennen : Mijnheer de minister, u zegt dat het nog wat vroeg is om te beslissen welke weg zal worden bewandeld. Vandaag lees ik echter in een krant dat het Vlaams Fonds reeds een optie heeft genomen om het beroep bij de arbeidsrechtbank mogelijk te maken.

Minister Luc Martens : Dit is één van de voorliggende alternatieven. Er is daaromtrent echter nog geen keuze gemaakt, noch door het Vlaams Fonds, noch in het overleg tussen het Vlaams Fonds en het kabinet. Ik kan enkel herhalen dat er noch voor het verleden, noch voor het heden, noch voor de overgangperiode problemen zijn.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Tuur Van Wallendael tot de heer Luc Martens, Vlaams minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het toezicht op de uitvoering van het spreidingsbeleid voor kandidaat-politieke vluchtelingen door de OCMW's

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Wallendael tot de heer Martens, Vlaams Minister van Cultuur, Gezin en Welzijn, over het toezicht op de uitvoering van het spreidingsbeleid voor kandidaat-vluchtelingen door de OCMW's.

De heer Van Wallendael heeft het woord.

De heer Tuur Van Wallendael (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb geruchten opgevangen dat sommige OCMW's in de buurt van de grotere steden op meerdere manieren proberen het federale spreidingsbeleid voor kandidaat-politieke vluchtelingen te omzeilen.

Ze doen dit, naar ik mag hopen, op een wettelijke manier, maar zeker niet op een deontologisch verantwoorde manier. Het komt erop neer dat ze panden huren in andere gemeenten waar ze hun kandidaat-politieke vluchtelingen droppen. Van het spreidingsbeleid als dusdanig wordt op die manier een grapje gemaakt. Sommige OCMW's zouden zelfs bereid zijn om aan de som die ze kunnen terugvorderen van de federale overheid, te verzaaken. Ze zijn zo rijk dat ze deze sommen niet nodig hebben.

Het gevolg daarvan is dat de kandidaat-politieke vluchtelingen geconcentreerd in grotere steden terechtkomen. Ik wil de minister dan ook vragen of hij op de hoogte is van deze toestand en of hij, indien dit het geval is, overweegt om maatregelen te treffen. Het mag dan nog wettelijk zijn, deontologisch is het helemaal niet correct.

De voorzitter : Minister Martens heeft het woord.

Minister Luc Martens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, in verband met deze vraag moet ik wijzen op een dubbele bevoegdheid. Aan de ene kant is er het spreidingsplan, een federale aangelegenheid, waarvoor ook stimuli bestaan. Als een bepaalde kandidaat-vluchteling niet in de gemeente komt wonen, bedraagt de tegemoetkoming – tussen aanhalingstekens – slechts 50 percent. Waarom slechts 50 percent ? Om precies de OCMW's aan te sporen om een inspanning te leveren en eveneens in de huisvesting zelf te voorzien. In een aantal gevallen werkt dat, in een aantal gevallen minder. Hoe dan ook, als de stimulans om zich ook te huisvesten onvoldoende blijkt, moet in die zin een verfijning in de federale wetgeving worden aangebracht.

Aan de andere kant : als een kandidaat-politieke vluchteling niet de rechten krijgt waarop hij in feite aanspraak kan maken om waardig over de nodige voorzieningen en de maatschappelijke dienstverlening te beschikken, kan hij zich wenden tot de daarvoor bevoegde arbeidsrechtbanken.

De klachten die ons bereiken over gemeenten die terzake achterop hinken, onderzoeken we nauwkeurig. Telkens traden we terzake ook sanctione-

Martens

rend op. We leggen de sancties dus op in de mate dat er klachten zijn. Ik denk onder meer aan een aantal gemeenten die zich beperken tot een aantal barema's voor de financiële tegemoetkomingen, en hun verantwoordelijkheid dus niet ten volle hebben opgenomen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Carl Decaluwé tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de overstap van bekende BRTN-figuren naar commerciële omroepen

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Decaluwé tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de overstap van bekende BRTN-figuren naar commerciële omroepen.

De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de laatste weken of dagen lopen alweer een aantal BV's over van de openbare omroep naar de commerciële zenders VTM en VT4. We hebben dit al eerder meegemaakt : ook bij de start van VTM op 1 februari 1989 stapten een aantal bekende BRTN-figuren naar de commerciële omroep over. Afgevaardigd bestuurder De Graeve moet dit nu met lede ogen aanzien. Hij verklaart dat de openbare omroep over onvoldoende middelen beschikt om qua marktwaarde te kunnen concurreren met die commerciële omroepen. Anderzijds hebben veel van die bekende Vlamingen hun status verworven bij de openbare omroep en werden ze daarbij gefinancierd met Vlaams belastinggeld. Als hun populariteit dan een hoogtepunt bereikt, kiezen ze om hun marktwaarde daadwerkelijk te verzilveren.

Ik ben er op zich niet tegen gekant dat men van de ene zender naar de andere overstapt. Zo komt er immers plaats vrij voor nieuwe creatieve krachten. Maar de zaak wordt problematisch als bepaalde personen bij hun overgang ook hun creaties, hun zogenaamde typetjes meenemen. Die typetjes kunnen eveneens een bepaald marktaandeel realiseren en verschuivingen teweegbrengen. Ik denk aan het voorbeeld van Kamiel Spiessens. De kern van de

discussie is de volgende : kan VT4 dit typetje blijven brengen, dat weliswaar door de heer Van den Durpel zelf, maar ook door de BRTN is gemaakt. Daarover bestaat tot op heden geen duidelijkheid.

Ik heb in dat verband drie kleine concrete vragen. Mijnheer de minister, zijn er terzake bij een transfer van bekende gezichten van de openbare naar de commerciële omroep, contractueel een aantal garanties mogelijk ? In het kader van de beheersovereenkomst is het immers nodig om nu al op middellange termijn een aantal opties vast te leggen. Deze opties kunnen na een aantal jaren echter compleet in duigen vallen omdat een aantal bekende figuren de overstap wagen. Het is toch belangrijk dat de klemtoon op eigen culturele producties wordt gelegd. Hoe kan men terzake een strategie ontwikkelen ? Hoe denkt de BRTN daartegen op te treden ?

Mijnheer de minister, heeft de juridische dienst reeds onderzoek verricht over de creatie van figuren ? Op welke manier kunnen we, weliswaar rekening houdend met de auteursrechten, ingrijpen opdat die figuren niet mee zouden gaan van de openbare naar de commerciële omroep ? Ik heb het hier niet over de overgang van de heer Van Wallendael naar het Vlaams Parlement. Dat is iets anders.

Mijnheer de minister, wat is de globale strategie van de openbare omroep ? Ik beseft dat dit een moeilijk te beantwoorden vraag is. Laat men de media-jungle misschien gewoon over zich heen gaan ? Dit betekent dat de doelstellingen die men op termijn formuleert, in gevaar komen, omdat men te afhankelijk is van een aantal bekende gezichten die na een aantal jaren verdwijnen.

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb aan de BRTN inlichtingen gevraagd over de juridische aspecten. Ik ga niet uitweiden over de transfers, ik denk dat dit ook in het voetbal en in de hele samenleving zo is. Men kan niet vermijden dat, zelfs al heeft de heer Babayaro zijn stiel geleerd bij Anderlecht, hij naar Chelsea gaat.

Ik zal het juridische antwoord dat ik van de BRTN heb gekregen voorlezen. Ik citeer : bij de overstap van werknemers van de BRTN of toeleveranciers van programma's worden geen transfersommen betaald. De BRTN heeft wel voor bepaalde werknemers of toeleveranciers in exclusiviteitsclausules

Van Rompuy

voorzien. Deze zijn hoe dan ook slechts geldig voor de duur van de overeenkomst. Niet-concurrentiebedingen zijn ook aan wettelijke bepalingen onderworpen.

Ten tweede heeft de BRTN bij een aantal contracten hetzij eigendomsrecht, hetzij mede-eigendomsrecht, hetzij overdracht van exploitatierechten duidelijk gestipuleerd. Een overeenkomst is steeds het resultaat van onderhandelingen tussen twee partijen. Indien vereist vraagt de BRTN steeds juridisch advies om zijn positie te bepalen. Einde citaat.

De voorzitter : De heer Decaluwé heeft het woord.

De heer Carl Decaluwé : Mijnheer de minister, dit is natuurlijk een juridisch antwoord over de stand van zaken op dit ogenblik.

Mijn vraag gaat ook over de toekomst. We moeten op voorhand in contracten een aantal zekerheden vastleggen. Op dit ogenblik is er een discussie over het feit of het type van Chris Van den Durpel, gecreëerd door de BRTN, op VT4 mag komen. De contracten scheppen daarover blijkbaar geen duidelijkheid. Mijn vraag is welke strategie er nodig is om in de toekomst met nieuwe contracten een aantal garanties te krijgen, zodat er met Vlaams belastinggeld geen figuren kunnen worden gecreëerd die, als ze hun volle marktwaarde hebben bereikt, naar de concurrerende omroepen gaan.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Michel Doomst tot de heer Eric Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitbouw van jeugdkanalen op de Vlaamse televisiezenders

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Doomst tot de heer Van Rompuy, Vlaams minister van Economie, KMO, Landbouw en Media, over de uitbouw van jeugdkanalen op de Vlaamse televisiezenders.

De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, jong Vlaanderen is blij met de aandacht en de bezorgd-

heid die stilaan binnen de nieuwe VRT ontstaan om een eigen jeugdblok te vormen.

We zijn verheugd dat zelfs de heer De Graeve stelt dat op basis van wetenschappelijke studies is bewezen dat daar nood aan is. Ons enthousiasme komt dus stilaan op dezelfde golflengte als zijn nuchtere benadering van de zaak. Bij de commerciële zenders ontstaat er daardoor blijkbaar een tegenoffensief dat zich veruitwendigt in een soort Gert en Samson-bis. De jongste dagen doen de geruchten de ronde dat Johan Verstreken naar de VTM zou overstappen. Heeft hij getekend of heeft hij niet getekend ? Het is in elk geval duidelijk dat hierdoor een tegenoffensief ontstaat.

Het uitgangspunt is om het jongerenpubliek te bereiken en vooral om de jonge reclameslikker proberen te vangen. De VTM steekt dit niet onder stoelen of banken. Ze zeggen dat ze zelfs de wet zullen overtreden als ze op dat vlak geen ruimer deel van de koek krijgen.

Ze zeggen dat ze in het begin met korte filmpjes van vijf minuten zullen werken, maar dat ze heel de wetgeving aan hun laars zullen lappen indien mocht blijken dat dat te weinig reclame oplevert. Ik heb hieromtrent een aantal vragen. Ten eerste : wat zijn de resultaten van het Censydan-onderzoek in verhouding tot het beheerscontract dat voor de nieuwe VRT weldra op tafel zal liggen ? Ten tweede, wanneer zal het aangekondigde jeugdnet worden uitgebouwd ? Zal dat tegen november klaar zijn ? Wat zegt u, ten derde, over de houding van VTM ? Zult u de spelregels aanpassen of optreden indien nodig ? Ten slotte, hoever staat het met de belofte van commissaris Van Miert om ons officieel op de hoogte te brengen van de bezwaren tegen het reclame-monopolie van VTM en zal de Vlaamse regering daarop anticiperen ?

De voorzitter : Minister Van Rompuy heeft het woord.

Minister Eric Van Rompuy : We hebben in de Vlaamse regering zopas de beheersovereenkomst goedgekeurd en volgende dinsdag zullen we ze hier ter bespreking voorleggen. Er staat inderdaad in dat er een vast jeugdblok zou komen met aandacht voor informatieprogramma's voor de jeugd. Mijnheer De Graeve heeft me gezegd dat hij, eenmaal de beheersovereenkomst goedgekeurd, de commissie voor Mediabeleid zal uitnodigen bij de BRTN om over dit jeugdblok van gedachten te wisselen. Hij zal u ook meer vertellen over de resultaten van het Censydan-onderzoek, hoewel dat concurrentieel gezien niet publiek hoeft te worden gemaakt.

Van Rompuy

Wat de kinderreclame betreft, heeft commissaris Van Miert mij gezegd dat de formele opheffing van het reclamemonopolie van VTM door de Europese Commissie de tweede helft van juni bij de Vlaamse regering zal toekomen. De vertraging is te wijten aan het feit dat VTM als betrokken partij ook de kans moet hebben haar standpunt te formuleren. De omroep heeft daarvoor tijd tot einde mei. Pas na het parlementair reces zal dus het reclamemonopolie kunnen worden opgeheven en zullen we VT4 naar Vlaanderen kunnen laten komen en onderwerpen aan onze reclameregels. Ook zij zullen voor kinderprogramma's de vijfminutenregel moeten toepassen, waardoor het argument van de ongelijke strijd niet meer zal kunnen worden aangewend door VTM. Het voornemen van de heer Van Isacker om zich in de illegaliteit te begeven door de voorgeschreven termijnen niet te respecteren, vinden we onterecht. Eenmaal het monopolie opgeheven zal men met gelijke wapens kunnen strijd leveren. Dit zal gebeuren nadat we in het Vlaams Parlement het nieuwe reclamedecreet hebben goedgekeurd. Hopelijk gebeurt dat in het najaar.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Stefaan Platteau tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over een recentelijk aangekondigde wijziging in het beleid van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Platteau tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over een recentelijk aangekondigde wijziging in het beleid van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij.

De heer Platteau heeft het woord.

De heer Stefaan Platteau (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij of HVM is een belangrijk instrument in uw Vlaamse sociale huisvestingspolitiek. Uit de media vernam ik dat de VHM de accenten zou verleggen en een kernpolitiek gaat voeren. Welke middelen worden daarvoor aangewend tussen 1996 en 1999 ? Er is sprake

van negen, tien of meer miljard frank. Wat is het precieze bedrag ?

De VHM beschikt over een belangrijk thesauriebeheer. Bestaat er een recuperatieschema ? Kan er al enige duidelijkheid worden geschapen inzake de schuld van het Vlaams Gewest aan de VHM, een schuld die 9 miljard frank bedraagt ? Misschien kan er een link worden gelegd tussen de twee bedragen van 9 miljard frank ? Ten slotte wil ik ook wat meer vernemen over de decretale onderbouw van de VHM.

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters : De vraagstelling van de heer Platteau is geïnspireerd door het jaarverslag van de VHM dat deze week werd gepubliceerd. Zijn betrokkenheid bij deze problematiek als voorzitter van de subcommissie speelt ook een rol.

Het kernenbeleid is niet nieuw. Deze regering pleitte voor een maximale inzet van middelen voor de sociale huisvesting. Het inbreidingsgericht werken of het kernenbeleid speelt daarin een cruciale rol. Dit kernenbeleid wordt geassocieerd met het bedrag van 9 miljard frank dat we inderdaad over een periode van drie jaar willen investeren. We gebruiken de middelen uit de thesaurie. Dit programma heeft op dit moment een vastlegging van 2,78 miljard frank en een effectieve betaling van ongeveer 713 miljoen frank. Er is een bespreking geweest met de raad van bestuur van de VHM. Deze beschikt dus inderdaad over een thesaurieplanning, iets waar u zelf naar hebt verwezen. Die planning is beschikbaar en loopt sinds 1996 zelfs over een periode van twaalf jaar, dus tot het jaar 2009. Het is dus een duidelijke keuze geweest en het resultaat van een onderlinge beslissing van de raad van bestuur en deze minister om het bedrag vast te stellen op 9 miljard frank, juist op basis van een thesaurieplanning.

Het tweede aspect dat u hebt aangehaald, is dat van de historische schuld. Dit is een heel complex gegeven waarbij ik moet vaststellen dat daarover tot op heden nog geen uitsluitel bestaat. Ik denk trouwens dat niemand er belang bij heeft op dat vlak tot overhaaste beslissingen te komen. Er zijn talrijke consequenties aan verbonden, onder meer juridische, maar ook een aantal juridische betwistingen. Ik denk dat we in de eerste plaats die zaken moeten oplossen vooraleer daarover een definitieve uitspraak kan worden gedaan. Het zou voorbarig zijn dit nu al te doen.

Peeters

Een derde aspect dat u naar voren hebt gebracht, heeft betrekking op het thesauriebeheer, meer bepaald de vraag of dat beheer nu naar het CFO gaat. Ik denk dat zulks in tegenstrijd is met een resolutie die u voorbereidt in de subcommissie waarin precies wordt gepleit voor een afzonderlijk en zelfstandig thesauriebeheer voor de VHM, zoals trouwens voorgesteld in de resolutie. Ik sluit me daarbij aan. Ik heb gezien dat dit morgen op de agenda staat van de commissie voor Financiën en Begroting en zal mij aansluiten bij het voorstel van resolutie dat daar is neergelegd en dat waarschijnlijk ook zal worden goedgekeurd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Jan Caubergs tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het taalgebruik bij de brandweerdiensten bevoegd voor Voeren, naar aanleiding van de brand in de jeugdherberg van Sint-Martens-Voeren

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het taalgebruik bij de brandweerdiensten bevoegd voor Voeren, naar aanleiding van de brand in de jeugdherberg van Sint-Martens-Voeren

Actuele vraag van de heer Etienne Van Vaerenbergh tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het taalgebruik bij de brandweerdiensten bevoegd voor Voeren, naar aanleiding van de brand in de jeugdherberg van Sint-Martens-Voeren

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Caubergs en Van Nieuwenhuysen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie en van de heer Van Vaerenbergh tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het taalgebruik

bij de brandweerdiensten bevoegd voor Voeren, naar aanleiding van de brand in de jeugdherberg van Sint-Martens-Voeren.

De heer Caubergs heeft het woord.

De heer Jan Caubergs (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, op 7 mei is er in Voeren een brand geweest in een jeugdherberg waarin zich toen ongeveer tachtig mensen bevonden. De personen die de hulpdiensten opriepen, werden niet in het Nederlands te woord gestaan. Zij kwamen terecht bij een centrale waar men geen Nederlands kon of wilde spreken. Het gevolg was dat de brandweer laattijdig op de plaats van het onheil aankwam. De materiële schade was dan ook aanzienlijk, onder meer aan het gebouw van de Vlaamse Gemeenschap.

Veronderstel even dat dit 's nachts was gebeurd. Dat zou een echt drama zijn geweest. Kinderen zouden niet weten waarheen te vluchten. Gelukkig is het deze keer nog vrij goed afgelopen. Het toont echter aan dat dit probleem in Voeren maar blijft aanslepen. Men weigert er Nederlands te spreken, hoewel Voeren tot Vlaanderen behoort. Mijnheer de minister-president, u hebt dit zelf onlangs nog benadrukt door uw aanwezigheid ter plaatse.

Kan het Vlaams Parlement niet definitief met die wantoestand komaf maken ? Moet het blijven duren dat bepaalde federale politici het Voerense stekelvarkentje achter de hand houden en met verkiezingen beginnen dreigen als er problemen rijzen ? Mijnheer de minister-president, wij verwachten van u een duidelijke stellingname. Waarom kan een oproep van de brandweer niet in Margaten worden ontvangen ? In Riemst kan dat wel. Waarom moet dit naar het Waalse landsgedeelte worden versluisd, waar we telkens met onze neus op deze onaanvaardbare toestand worden gedrukt ? Graag enige verduidelijking terzake.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, we staan inderdaad nog ver van de verwezenlijking van de doelstelling in de nota over Vlaams-Brabant en Voeren. Mijnheer de minister-president, u stelt in die nota dat de Nederlandstaligen in de betrokken gemeenten op dezelfde manier moeten worden behandeld als iedere Vlaming elders in Vlaanderen. In Voeren is dat echter nog steeds niet het geval.

Van Nieuwenhuysen

Wat betreft de brandweer is er begin 1995 een uitspraak geweest van de VCT. De minister van Binnenlandse Zaken en de provinciegouverneurs werden ertoe aangezet om orde op zaken te stellen. Vorig jaar in november werd er in het federale parlement een interpellatie gehouden over deze problematiek. Minister Vande Lanotte heeft toen gezegd dat de noodoproepen binnenkomen in Verviers, waar men over personeel beschikt dat de drie landstalen beheerst. Dat was echter een leugen.

De noodoproepen kunnen niet in het Nederlands gebeuren, en dat heeft gevolgen. Verleden week hebben we die gevolgen ondervonden in Voeren. Er is ook nog de kwestie van de organisatie. Het gemeentebestuur van Voeren weigert om samenwerkingsverdragen af te sluiten met de korpsen van Nederlands-Limburg – Margaten en Eijsden -, waardoor de interventietijden groter zijn. De brandweerkorpsen moeten uit Herve-Battice komen.

Zal de Vlaamse regering stappen ondernemen om het gemeentebestuur van Voeren ertoe aan te zetten de samenwerkingsverdragen af te sluiten? Wat gaat de Vlaamse regering doen om de toepassing van de taalwetgeving bij de hulpdiensten af te dwingen? Het verwondert me dat er sedert het voorval van vorige week geen reactie kwam van de Vlaamse regering.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het aangehaalde probleem is geen klein probleem. Het is een levensgroot probleem in de hele rand. In Voeren doet zich hetzelfde probleem voor als in Vlaams-Brabant. Mensen in nood versturen hulpoproepen naar de politie, de rijkswacht of de brandweer, maar ze worden niet geholpen in hun taal.

Er bestaan nochtans oplossingen. De oproepen voor de dienst 100 komt voor Voeren in Hasselt terecht, in Verviers voor de Franstaligen en in Eupen voor de Duitstaligen. Er zijn oplossingen, het gaat enkel over de techniek. We moeten dus protesteren.

Ik herinner me dat de minister-president een aantal jaren geleden bij een uitslaande brand in Voeren zei dat het zo niet verder kon. Het gaat immers

over de veiligheid van de burgers. Die veiligheid moet worden gewaarborgd.

Heeft men reeds geprotesteerd bij de federale minister van Binnenlandse Zaken? Is er actie ondernomen ten overstaan van de burgemeester van Voeren die verantwoordelijk is voor de veiligheid van zijn onderdanen? Kan een en ander niet worden opgelost op de interministeriële conferentie?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van de Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, het spijtige voorval dat zich heeft voorgedaan, en gelukkig geen gevolgen had, bevestigt dat het noodzakelijk is een oplossing te vinden voor de hulpdiensten.

De veroordeling van de VCT heeft het probleem juridisch opgelost. Hasselt is het verbindingspunt, van daaruit wordt er doorgeschakeld. De moeilijkheid is dat men in zijn eigen taal moet kunnen communiceren. Hasselt kan hier de oplossing vormen, zowel voor de 100 als voor de 101. Maar zelfs dan stellen we vast dat het geen adequate regeling is om door te verwijzen naar de brandweer van Herve-Battice. De enige goede oplossing is een samenwerkingsakkoord met Margaten en Eijsden in Nederland, zoals dat ook reeds voor de gemeente Riemst het geval is.

We hebben de federale minister van Binnenlandse Zaken daar herhaaldelijk op gewezen. Er is een initiatief van de hoofdcommissaris van Hasselt om een dergelijk samenwerkingsakkoord te ondersteunen. We zullen er opnieuw bij de federale minister van Binnenlandse Zaken op aandringen om nutteloos tijdverlies te vermijden en om een regeling uit te werken voor de gemeente Voeren. De 100 moet zo veel sneller en efficiënter tussenbeide kunnen komen bij brandpreventie en -bestrijding.

Als men nu de 101 belt, komt men terecht bij de rijkswacht in Luik. Er moet een regeling worden gevonden analoog aan deze voor de 100 in Hasselt.

Dit probleem moet een oplossing krijgen. Zelfs wanneer de zaak juridisch in orde wordt gebracht, zoals is gebeurd voor de 100, vindt men daarom nog niet de beste oplossing in de praktijk. Minister Peeters van Binnenlandse Aangelegenheden en ik zullen daar heel duidelijk en krachtig op aandringen bij de federale minister van Binnenlandse Zaken.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : De oproepen komen op dit ogenblik nog steeds niet binnen in Hasselt, deze situatie is al lang bekend. Door het niet-naleven van de taalwetgeving kunnen we spreken van een schuldig verzuim vanwege de federale minister van Binnenlandse Zaken. Omwille van het niet kunnen beantwoorden van de oproep, werd er zeer veel tijd verloren en is de schade enorm groot. Mijn vraag is of de Vlaamse regering geen initiatief kan nemen om een schadevergoeding te eisen van de federale minister van Binnenlandse Zaken.

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer Etienne Van Vaerenbergh : Mijnheer de minister-president, in feite is het probleem zeer uitgebreid. In de Vlaams-Brabantse rand doet hetzelfde probleem zich voor. Parafraserend zou ik kunnen zeggen : we moeten verhinderen dat de Vlaams-Brabantse rand in brand komt te staan.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik deel de laatste bedenking van de heer Van Vaerenbergh. Het is een mooi gebied en we moeten ervoor zorgen dat dit zo blijft. Wat is er gebeurd ? De betrokken lerares die heeft gebeld, was door de omstandigheden wat in paniek : ze heeft de 101 gebeld in plaats van de 100. Via de 100 komt men in Hasselt terecht, en dat is in afspraak met Binnenlandse Zaken ingevolge de tussenkomst van het VCT. Daarmee is het probleem van de afstand echter nog niet opgelost, want Hasselt verwijst door naar Herve-Battice. Het probleem is dus wel juridisch in orde, maar er blijft een praktisch probleem qua afstand. We pleiten er dan ook sterk voor dat er een samenwerkingsovereenkomst tot stand komt.

Voor de 101 moet een juridische oplossing worden gevonden : men krijgt de rijkswacht van Luik aan de lijn, waar men niet in de eigen taal te woord wordt gestaan. Dat onderscheid wilde ik toch even maken.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : De taalwetgeving geldt hier toch ook ?

Minister-president Luc Van den Brande : Natuurlijk, dat is evident.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer André Denys tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de reactie van de Vlaamse regering op de recente uitlatingen van PS-prominenten met betrekking tot Vlaanderen

Actuele vraag van de heer Jos Stassen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de verklaring van de minister-president betreffende arbeidskostenverlaging voor de bedrijven

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de verklaring van de minister-president betreffende de potentiële economische zelfstandigheid van Vlaanderen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Denys tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over de reactie van de Vlaamse regering op de recente uitlatingen van PS-prominenten met betrekking tot Vlaanderen, van de heer Stassen tot minister Van den Brande, over de verklaring van de minister-president betreffende arbeidskostenverlaging voor de bedrijven en van de heer Dewinter tot minister Van den Brande, over de verklaring van de minister-president betreffende de potentiële economische zelfstandigheid van Vlaanderen.

De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, wat vandaag in Wallonië gebeurt, is voor mij bijzonder boeiend.

Als een Vlaamse persoonlijkheid Vlaamse eisen op tafel legt, reageert heel Wallonië gewoonlijk negatief. Voor het eerst zien we een andere reactie. Een belangrijke regeringspartij, de PSC, de belangrijkste oppositiepartij, de PRL, en ook de vereniging

Denys

van Waalse ondernemers reageren vrij positief op de toespraak van de heer Vinck. De PS reageert echter op dezelfde oude, onverdraagzame manier.

Misschien zijn deze positieve reacties voor u verrassend en frustrerend, mijnheer de minister-president. De heer Vinck vertelt immers bijna hetzelfde als uzelf. U kreeg tot nog toe bijna uitsluitend tegenkanting. Dat heeft mijns inziens niet zozeer met de inhoud te maken. Ik denk dat het eerder te maken heeft met uw politieke opstelling. U kiest de heer Collignon, uw alter ego in de Waalse regering, altijd als gesprekspartner. U praat in Wallonië bijna alleen en uitsluitend met hem, terwijl iedereen, behalve de heer Dehaene, weet dat met de PS geen land meer te bezeilen valt op sociaal-economisch vlak.

U deed gisteren een voorstel tot verlaging van de arbeidslasten, mijnheer de minister-president. U weet dat wij dergelijk voorstel genegen zijn. Het verheugt ons dat u daarvoor ruimte voorziet binnen de begroting voor 1998. We vrezen echter dat dit opnieuw dode letter blijft omdat we afhankelijk zijn van de goedkeuring van Wallonië. Wallonië kan de instrumenten voor een doorzichtige en nuttige arbeidskostenverlaging blokkeren.

Toch gaan nu in Wallonië stemmen op om daarover te praten. Overweegt u niet om uw strategie te wijzigen? Plant u geen gesprekken met de overige groepen en partijen? Onder andere de PRL-voorzitter en de UWE-voorzitter reageren totaal anders dan de heer Collignon. Wordt het niet de hoogste tijd om andere gesprekspartners te zoeken?

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, op 29 april jongstleden hielden we hier een goed voorbereid werkgelegenheidsdebat. Uw antwoord was toen vrij vaag.

Ik herinner me nog één zin die u 's avonds laat letterlijk hebt gezegd. Er was de vraag wat u concreet zou doen met de voorstellen van de verschillende fracties. U antwoordde toen dat het parlement het parlement is en de regering de regering. Vorige week waren er dan verklaringen van de nieuwe VEV-voorzitter in de Schelp. Dat waren trouwens communautair vrij gematigde verklaringen. Dit weekend heeft PS-voorzitter Busquin op zijn beurt uitspraken gedaan, die ons inziens dan weer niet

door de beugel kunnen. Ze zijn een socialist onwaardig.

Gisteren hebt u op het jaarlijkse aspergefeest een vrij concreet voorstel geformuleerd, veel concreter dan wat u hier veertien dagen geleden kwam vertellen. Wat inspireerde u : de asperges of de uitspraken van de heren Vinck en Busquin? U hebt gezegd, volgens de pers dan toch, dat er extra miljarden komen voor werkgelegenheid. Wij pleiten daar al jaren voor, ook bij de jongste begrotingsbesprekingen en het werkgelegenheidsdebat. U vindt in ons zeker een bondgenoot.

Toch hebben we enkele vragen. Eén : waarom was op 13 mei wel mogelijk wat op 29 april niet kon? Wat is er ondertussen gebeurd? Waarom krijgt dit parlement geen concrete antwoorden op concrete vragen? Twee : gaat het echt om extra middelen bovenop de begroting en zal er een ander begrotingsbeleid worden gevoerd? Of zult u de middelen verschuiven en op bepaalde departementen besparen? Derde vraag : gaat het om een lineaire arbeidskostenverlaging of om meer specifieke arbeidskostenverlagende maatregelen, eventueel gekoppeld aan arbeidskerende maatregelen?

Ik kom tot mijn vierde vraag. Hoe kunt u dit nu wel realiseren, terwijl Marivlam niet is gelukt? U hebt die geschiedenis als minister van Economie van dichtbij gevolgd. U bent op een aantal moeilijkheden gebotst en moet nu een andere methode hanteren, die binnenkort eventueel zal worden gefinancierd, met name de Vlaminov-operatie. Tot slot nog een bedenking. We staan voor 100 procent achter maatregelen die de werkgelegenheid aanzwengelen. Maar het zou pijnlijk zijn als die uitdaging in communautair opbod verzandt.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik wil eerst een praktische opmerking maken. Het zou beter zijn als dit soort vragen aan bod kon komen in een actuele interpellatie. Deze procedure bestaat helaas niet meer. Maar dit onderwerp had beter uit de verf kunnen komen als we er meer tijd voor hadden dan nu het geval is ter gelegenheid van een actuele vraag.

Mijnheer de minister-president, we waren niet verbaasd over uw opmerkingen van gisteren. Het stramien was klassiek. Iemand uit Wallonië lanceert een opmerking in de richting van Vlaanderen en de minister-president reageert daarop. Daarna debatteren we daar lang of kort over. Hoe dan ook, we

Dewinter

zijn tevreden met uw opmerkingen en moedigen u terzake aan. We gaan echter niet helemaal akkoord met uw strategie. U zegt dat we desnoods zelf tot akkoorden moeten komen met de sociale partners en dat we vanuit Vlaanderen voorstellen moeten formuleren om de arbeidskosten te verlagen en de vennootschapsbelasting naar beneden te halen, zoals u met Vlaminov probeerde te doen. Maar daar knelt het schoentje. U voegt er onmiddellijk aan toe dat alle voorwaarden in Vlaanderen zijn vervuld opdat Vlaanderen onafhankelijk zou worden, maar u bent geen voorstander van Vlaamse onafhankelijkheid. U haalt ter staving het argument aan dat de tijd van de natiestaat voorbij is. Daar gaat u in de fout. Dat is waarschijnlijk de reden waarom men wel luistert naar de nieuwe voorzitter van het VEV, maar niet naar de oude minister-president van Vlaanderen. Men weet immers dat u uw standpunt niet hard kunt of wilt maken.

Mijnheer de minister-president, waar denkt u de middelen te halen? Op welke post van de begroting denkt u dat te zullen inschrijven? Hoe denkt u die verlaging van de arbeidskosten te realiseren? U weet zeer goed dat u daarvoor de toestemming van Wallonië nodig hebt, anders zult u hetzelfde meemaken als bij Vlaminov. Eens te meer doet u allerlei sterke uitspraken, terwijl u maar al te goed weet dat de beslissingen worden genomen aan de andere zijde van de taalgrens.

Mijnheer de minister-president, u moet de conclusies durven trekken uit de gebeurtenissen van de voorbije maanden. U moet duidelijk maken dat het u menens is als u stelt dat u het desnoods wel zonder Wallonië zult waarmaken, ook al betekent dit het einde van België. Alleen op deze manier zal men in Wallonië naar u luisteren, en u niet langer met een kluitje in het riet sturen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, er worden hier een heleboel vragen gesteld. Ik zal proberen op een synthetische manier te antwoorden.

De uitlatingen van de heer Busquin zijn volstrekt onaanvaardbaar. Het is ongehoord dat een voorzitter van een Belgische politieke partij zulke uitspraken doet. De uitlatingen van de heer Busquin zijn op niets gebaseerd. Hoe vreemd het ook mag klinken, de heer Busquin doet mij een beetje denken

aan de vroegere Engelse premier Thatcher. Om interne problemen te verdoezelen is zij de Falkland-oorlog begonnen. Ook de heer Busquin zoekt nu een soortgelijk afleidingsmanoeuvre. Zoals ik reeds eerder heb gezegd, ben ik van mening dat de heer Busquin het noorden kwijt is – en dit in meer dan één betekenis.

De uitlatingen van de heer Busquin kunnen en mogen echter niet de basis vormen voor het beleid van de Vlaamse overheid of de Vlaamse regering. De PS heeft in se niets met Vlaanderen te maken : Vlaanderen moet zelf zijn beleid bepalen. Ik ben het dan ook in sterke mate eens met de nieuwe voorzitter van het VEV, de heer Vinck. Er moet op Vlaams niveau sociaal overleg plaatsvinden – niet alleen een driepartijen- maar ook een tweepartijenoverleg. Ik bedoel hiermee dat de Vlaamse regering niet altijd de derde betaler moet zijn. Er moeten echte afspraken totstandkomen in het belang van de economie en de werkgelegenheid in Vlaanderen.

In dit verband zijn er twee belangrijke uitgangspunten. Ten eerste is er het Vesoc-akkoord van 1995. Onder de vijfde hoofdlijn staat duidelijk aangegeven dat een verlaging van de arbeidskosten een belangrijke maatregel is voor het versterken van de economie. Ten tweede is dit element in het tewerkstellingsdebat dat in het Vlaams Parlement werd gevoerd ook uitdrukkelijk aan bod gekomen. Het spreekt dan ook voor zich dat de Vlaamse regering hier bijzondere aandacht aan moet besteden. Op het einde van het debat – toen we met niet zo veel meer waren – heb ik duidelijk gezegd dat de Vlaamse regering bij prioriteit een aantal maatregelen wil uitvoeren die in de eenheidsresolutie zijn vervat.

Een eerste reeks van maatregelen zijn degene zonder budgettaire impact. Ik wil hier mededelen dat er opdracht is gegeven aan de ministers van Economie, Ruimtelijke Ordening en Tewerkstelling om tegen vijftien juni concrete voorstellen uit te werken in verband met ruimtelijke ordening, lokalisatie, delokalisatie, zonevreemde bedrijven en alles wat daarmee samenhangt. Die voorstellen moeten verband houden met een vereenvoudigde regelgeving en mogen geen budgettaire gevolgen hebben.

Bovendien heb ik uitdrukkelijk gezegd dat het opstellen van de begroting voor 1998 het begin was van het uitvoeren van de andere punten van de tewerkstellingsresolutie. Naast maatregelen zonder effect op de begroting zijn er ook maatregelen die wel gevolgen hebben voor de begroting. Ik geloof dat we bij het opstellen van de begroting uitdruk-

Van den Brande

kelijk ruimte moeten opzoeken om de prioriteit werkgelegenheid ten volle in te vullen. Het gaat niet om het louter vaststellen van wat al dan niet kan. Ruimte opzoeken betekent : een prioriteit echt tot een prioriteit maken. Die eerste prioriteit is voor alle fracties en ook voor de Vlaamse regering, de werkgelegenheid.

Het is dan ook logisch dat we bij het opstellen van de begroting kijken op welke punten er kan worden bespaard. We moeten dit onder ogen durven zien. De Vlaamse begroting kan niet enkel een louter kwantitatieve zaak zijn. Het moet ook een afweging zijn van de verantwoorde uitgaven en de behoeftes. Daaruit volgt dat we die ruimte moeten voorzien, los van wat al dan niet mogelijk is op federaal vlak of in andere gewesten. Het moet gaan over substantiële en herkenbare bedragen om concrete stappen te zetten, onder meer voor de arbeidskost in de privé-ondernemingen. Dit moet een basis vormen van een nieuw sociaal akkoord voor en in Vlaanderen. Het huidige tewerkstellingsakkoord bestrijkt de jaren 1996 en 1997.

Mijnheer de voorzitter, we stellen onze prioriteiten juist voorop. De juiste opbouw is dan dat we eerst met de Vlaamse sociale partners, op basis van de prioriteiten van het Vlaams Parlement en de inzichten van de Vlaamse regering, tot die maatregelen moeten komen. We zullen daar concreet aan werken.

Ik heb gisteren inderdaad gezegd dat Vlaanderen aan alle voorwaarden voldoet om eventueel als onafhankelijke staat op te treden. Maar ik heb eraan toegevoegd dat de echte uitdaging voor de toekomst de plaats van Vlaanderen is als kerngebied in Europa. We leven immers in een Europa waarin we bepaalde keuzes maken en waarin staatkundige grenzen steeds meer vervagen. De ontwikkeling van Vlaanderen zal in eerste orde afhangen van onze positionering tegenover de ons omliggende landen en regio's.

Ik wil hier herhalen wat ik al vaak gezegd heb, ook al wordt dit niet altijd gelezen of gehoord. Het is mijn overtuiging dat een van de belangrijkste kerngebieden dat zich in Europa zal ontwikkelen, precies zal bestaan uit het zuiden van Engeland, het noorden van Frankrijk, Vlaanderen, het zuidelijk deel van Nederland en een groot westelijk deel van Duitsland. Daarmee wil ik aangeven dat we eventuele verdere stappen in de staatshervorming in een Europees perspectief moeten zetten. Ik veron-

derstel hierbij dat we beschikken over de instrumenten om tot die hervorming te komen.

Volgens de logica van deze benadering moet Vlaanderen tot een grotere zelfstandigheid komen. Het is dan ook logisch dat we de dialoog voorbereiden en belangrijke stappen voorwaarts zetten op het gebied van de essentiële punten van de Schrikkelnota. Dit zal automatisch leiden tot een losser Belgisch verband en een hechtere band met degenen die ons in het kerngebied van Europa omringen.

De voorzitter : De heer Denys heeft het woord.

De heer André Denys : De minister-president heeft terecht scherpe uitspraken gedaan over de heer Busquin. Hij heeft gezegd dat de heer Busquin het noorden kwijt is. Ik zou zelfs meer durven zeggen : de Parti Socialiste is bijna Wallonië kwijt. Ik stel vast dat daar een belangrijke evolutie bezig is. Maar u trekt er geen conclusies uit.

Enige tijd geleden hebt u in een interview met de Financieel-Economische Tijd gezegd dat de houding van de PS belangrijk is voor de tewerkstelling in Vlaanderen. Een groot gedeelte van de instrumenten die onze tewerkstelling beïnvloeden worden immers op federaal vlak aangewend. Vandaag zegt u dat de PS het noorden kwijt is, en dat er met die partij geen land mee te bezeilen valt. Toch trekt u daar geen conclusies uit.

Voor u is dat geen referentiepunt, maar ik wil u er toch op wijzen dat diegene waarmee u praat in het Waals gewest, en die uw voorstellen kan blokkeren, de heer Collignon is. De heer Collignon zegt precies hetzelfde als de heer Busquin. Zijn toon is alleen misschien iets zachter.

Mijnheer de minister-president, ik hoor u hier graag verklaren dat u in de begroting voor 1998 ruimte zult creëren om lastenverlagingen voor gedane arbeidskosten mogelijk te maken. Maar met de bevoegdheden die we vandaag hebben kunt u dat niet waarmaken, of u daartoe nu budgettaire ruimte hebt of niet. We worden immers geblokkeerd door het non of het njet van de heer Collignon in de Waalse regering, en door de houding van de PS op federaal niveau.

Uw uitspraken van gisteren zijn dus windowdressing. Het gaat om vrijblijvende verklaringen. Volgend jaar zal blijken dat u ze niet hard kunt maken. De enige wijze om daarin verandering te brengen bestaat erin op zoek te gaan naar de andere krach-

Denys

ten in Wallonië die wel bereid zijn om over uw voorstellen te praten.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, ik denk dat de heer Denys overschot van gelijk heeft. Mijnheer de minister-president, ik heb u hier horen zeggen dat het referentiepunt niet de heer Busquin is. Ik heb echter de indruk dat uw referentiepunt vooral de heer Dehaene is.

Dat is geen goede zaak voor Vlaanderen, want uw enige referentiepunt mag en kan alleen het Vlaamse belang zijn. Dat is met uw discours helaas niet gediend. Ik ben en blijf er samen met mijn collega van de VLD van overtuigd dat er binnen de huidige Belgische context geen mogelijkheden voorhanden zijn om om het even welke Vlaamse maatregel ten voordele van arbeidskostenverlaging door te voeren.

We moeten ervoor opletten dat we niet twee keer de factuur betalen : eerst via de sociale zekerheid, dat een mechanisme is waarmee we meer dan 120 miljard frank per jaar in het failliete Wallonië blijven pompen, en ook via een enorme inspanning in onze eigen begroting. Omdat we het geld uit de sociale zekerheid dat nu moet dienen om de bodemloze Waalse putten te dempen niet kunnen benutten, zouden we immers Vlaams belastinggeld moeten gebruiken om een arbeidskostenverlaging in Vlaanderen te realiseren. We hebben dat geld. Alleen vloeit het nu weg : het vloeit in die bodemloze Waalse put.

Voorts houdt uw uiteenzetting over de kernfunctie die Vlaanderen en een aantal andere gebieden en regio's in Europa vervult geen steek. U weet zeer goed dat de regio's in Europa jammer genoeg weinig hebben te vertellen. Het enige waarmee in Europa rekening wordt gehouden is met soevereine staten.

Dat geldt ook voor Vlaanderen. We zijn een volk : een natie met een geschiedenis, een cultuur, een taal, een grondgebied, een verleden en een toekomst – zowel op sociaal-economisch, cultureel als historisch vlak. Dat volk mag men niet gelijkschakelen met een aantal economische entiteiten zoals het noorden van Frankrijk en het zuiden van Nederland en het westen van Groot-Brittanië.

We zijn een volk, en we hoeven ons in Europa niet op te stellen zoals bepaalde louter economisch afgebakende regio's dat moeten doen. We zijn meer dan dat, we hebben recht op meer dan dat. In Europa wordt alleen geluisterd naar soevereine staten, en daarom is dat het objectief dat we voor ogen moeten houden.

De voorzitter : De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen : Mijnheer de minister-president, we hebben vermoedelijk dezelfde appreciatie van de uitspraken van de heer Busquin. Ik heb echter geen zin om uitspraken te doen die in de communautaire sfeer tot de appreciatie of depreciatie van een volledig landsgedeelte zouden kunnen leiden. Dat levert geen enkele extra baan op.

Ik heb een aantal vragen gesteld, waarvan u er slechts één concreet hebt beantwoord. U hebt gezegd dat er geen extra middelen komen voor werkgelegenheid maar wel een verschuiving van de middelen. De overige vragen werden niet beantwoord. We zullen in het parlement binnenkort dus blijkbaar een aspergemaaltijd moeten organiseren om op die vragen een antwoord te krijgen. Eén daarvan is de volgende. Hoe gaat u deze maatregel concreet invullen ? Het gaat immers niet om een kleine maatregel, maar om extra miljarden. Ik zou daarover dan ook graag wat extra informatie krijgen.

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande : Ik wil als teler nuanceren wat de heer Stassen zojuist heeft gezegd. Asperges hebben een zeer bijzondere eigenschap : ze zijn uitstekend zolang ze geen lucht hebben gezien. De kwaliteit van de groente zit in wat zich onder de aarde bevindt. Op dit punt mag u dus niet te snel zijn, mijnheer Stassen. U dient er rekening mee te houden dat dit gewas geen belang heeft bij extreem warme of koele perioden, maar wel bij de grootst mogelijke gelijkmatigheid tussen dag en nacht. Met dit beeld wil ik duidelijk maken dat de begroting het geheel van middelen is dat ons de mogelijkheid moet geven om de juiste prioriteiten te bepalen.

Wat de opmerking van de heer Denys betreft : ik heb, zonder in detail te treden, een standpunt ingenomen ten aanzien van de heer Busquin. In verband met de heer Collignon kan ik enkel zeggen dat hij twee maanden geleden een gemeenschappelijke verklaring met mij heeft afgelegd. Bovendien heb ik geen behoefte aan een overmatige pole-

Van den Brande

miek. We moeten zelf uitmaken wat de mogelijkheden zijn. De zaken omkeren en dus paard en kar van plaats veranderen zal zeker niets opleveren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Ward Beysen tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de stiptheidsacties van de rivierloodsen

Actuele vraag van de heer Paul Dumez tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de stiptheidsacties van de rivierloodsen

Actuele vraag van de heer Jan Penris tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de stiptheidsacties van de rivierloodsen

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heren Beysen, Dumez en Penris tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de stiptheidsacties van de rivierloodsen.

De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sinds maandag voeren de loodsen alweer een stiptheidsactie. Ik wil van de gelegenheid gebruik maken om mijn grote bezorgdheid over deze actie te uiten. Ik maak me in de eerste plaats zorgen over het imago van de Antwerpse haven, dat door dergelijke acties altijd wordt aangetast. Rekening houdend met de economische context is dit een betreurenswaardige gebeurtenis. Ten tweede vindt deze actie plaats op een bijzonder ongelukkig moment. In Nederland krijgt het wetsontwerp over de Scheldeverdieping precies op dit ogenblik zijn beslag in de Tweede Kamer. U weet hoe gevoelig deze materie ligt aan weerszijden van de grens. Ik hoop maar dat dit geen onnodige vertragingen teweeg zal brengen.

Anderzijds liggen de loodsen al jaren overhoop met de Vlaamse regering. Het gaat om hun statuut, de arbeidsvoorwaarden, de lonen, het aantal personeelsleden, het pensioen, de mobiliteit, de terbeschikkingstelling van voldoende wagens. Als ik de Actueel-uitzending van deze namiddag goed heb begrepen, dan blijkt dit een welles-nietesspelletje te zijn tussen de regering enerzijds en de loodsen anderzijds.

Ik ben niet geneigd om aan dat spelletje mee te doen. Ik wil eerder vernemen wat de vooruitzichten van de Vlaamse regering zijn met betrekking tot de verzelfstandiging van het loodsen die werd aangekondigd. Men stelde dat dit normaliter in 1997 zijn beslag zou moeten krijgen. Deze stiptheidsactie lijkt me misschien een goede aanleiding om deze aangelegenheid te versnellen.

Mijnheer de minister, in de uitzending van daarnet hoorde ik dat zowel de administratie – die was immers aan het woord in die uitzending – als de loodsen open staan voor verder overleg. Naar aanleiding hiervan wil ik u dan ook verzoeken een initiatief te nemen om dat overleg aan te vatten, natuurlijk onder de opschortende voorwaarde dat de stiptheidsactie wordt gestopt. Dat laatste lijkt me een normale spelregel in dergelijke aangelegenheden. Het laten aanslepen van de actie zou veel te nadelig zijn, en niet alleen voor de Antwerpse haven. Het lijkt me dan ook aangewezen dat dit abces wordt opengesneden : met het vooruitzicht van die verzelfstandiging moet dat mijns inziens tot de mogelijkheden behoren.

De voorzitter : De heer Dumez heeft het woord.

De heer Paul Dumez (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik sluit me aan bij de bekommernis die in de uiteenzetting van de heer Beysen tot uiting kwam.

Mijn concrete vragen luiden als volgt. Hoe zit het met de in 1995 gemaakte afspraken ? Is het waar dat men hiermee niet vordert, klopt het dat het Vlaams niveau nieuwe eisen stelt en dat die verzelfstandiging al dan niet op korte termijn wordt geboycot ?

Dat zijn vragen om informatie, waaraan ik zelf een vraag zou willen toevoegen. We stellen vast dat de stiptheidsacties op termijn grote files op de Schelde zouden kunnen veroorzaken. Omdat men de schepen afleidt zijn deze files er echter voorlopig nog niet. Toch zegt dit heel wat over de voorschriften zelf. Is het zo dat deze voorschriften, indien normaal toegepast, files met zich brengen ?

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik denk dat het essentiële reeds is gezegd.

Het zal u niet verbazen dat wij in Antwerpen zeer bezorgd zijn over de actie die nu aan de gang is. Het is niet alleen een imago-probleem. Zoals de heer Dumez reeds zei is er inderdaad nog geen congestie, omdat de trafiek wordt afgeleid. Afgeleide trafiek is in vele gevallen echter definitief verloren trafiek. Voor onze haven komt dit alles momenteel zeer ongelegen, omdat die in het eerste kwartaal aan een heropgang bezig was. Die heropgang wordt nu min of meer ongedaan gemaakt door deze actie.

Mijn vragen zijn dan ook heel concreet. Wat is het tijdsschema van de minister om dit conflict zo snel mogelijk te beslechten ? Gisteren hebben we van uw collega – minister Baldewijns – gehoord dat u vandaag zou overleggen met de loodsen. Wat werd tijdens dat overleg gezegd ? Welke maatregelen worden concreet in het vooruitzicht gesteld om deze actie zo snel mogelijk te beëindigen ?

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik durf niet zover gaan als één van de vraagstellers die verklaart dat er reeds jaren een soort vijandschap heerst tussen de overheid en de loodsen. Dat lijkt me niet de correcte formulering. De loodsen zijn wel soms een moeilijke gesprekspartner, die nogal eens de neiging heeft om gebruik te maken van zijn economische machtspositie.

Twee jaar geleden werd er een protocolakkoord afgesloten met de loodsen. Dat akkoord werd volledig uitgevoerd. De Vlaamse overheid heeft hierbij één fout gemaakt : ze is te weinig proactief opgetreden. Ik zal dit even uitleggen. Een loods kan pas een jaar na zijn aanwerving effectief beginnen te loodsen, omdat hij een stage van een jaar moet volgen. Hij kan pas na die stage worden ingezet. We hebben wel op tijd nieuwe stagiairs aangeworven, maar ze moesten nog een jaar stage volgen vooraleer ze konden worden ingeschakeld. Die klacht van de loodsenvereniging was dus terecht : gedurende een periode zat men onder het minimum dat in de betrokken overeenkomst werd afgesproken. Ondertussen zijn er echter maatregelen genomen. Vorig jaar zijn vier stuurmannen en achttien loodsen aangeworven, die hun stage volgen en

waarvan er dertien effectief als loods aan de slag zullen gaan op 1 juni. Op 1 juni is dat probleem dus opgelost.

De eerste klacht was dus terecht, maar dit geldt niet voor de twee andere klachten. De tweede klacht gaat over een onopgeloste pensioensituatie. Ze wensen om allerlei redenen een bijzondere pensioensituatie, waarbij ze op zestig jaar kunnen opstappen, rekening houdend met het feit dat ze pas laat in het beroep komen. Ik zeg niet dat dit een gekke eis is. Ze moeten immers eerst het diploma van kapitein ten lange omvaart behalen, en vervolgens 6 of 8 jaar vaarervaring hebben. Dan pas kunnen ze als loods aan de slag. Ik heb hen tijdens de onderhandelingen beloofd om dit bij de bevoegde federale collega aan te kaarten. Dat is ook zo gebeurd. Ze zijn in kennis gesteld van de brieven die ik hierover aan de federale minister heb geschreven. Het verwijt dat we wat we hebben beloofd, niet hebben uitgevoerd, is dus onterecht. Het enige dat we kunnen doen, is het dossier met enige goodwill aankaarten bij de bevoegde minister, niet eens in dezelfde regering, maar in een andere regering op een ander niveau.

Ten derde is er de fameuze looneis voor negentien loodsen en de versnelling van de overgang naar categorie vier, gecombineerd met een wijziging van het vervoer. Daar staat niets over in het protocol. Er werd hierover niets afgesproken. We kunnen niet schuldig zijn aan het niet-uitvoeren van wat niet is afgesproken. De loodsen zijn hier dus fout. Het conflict zelf is ontstaan door het feit dat ze vonden dat eerst aan de looneisen moest worden toegegeven, vooraleer ze ten gronde over de zaak wilden onderhandelen.

Zo kom ik tot de vraag van de heer Beysen. Op dit ogenblik werkt men al enkele maanden aan de verzelfstandiging, in combinatie met het begrip polyvalente loods. De onderhandelingen zouden moeten aanvangen, maar ze weigeren dit als het protocol niet op voorhand wordt uitgevoerd. Dit staat echter niet in het protocol en ik weiger uit te voeren wat niet in het protocol staat. Ik heb vorige week ook aan de betrokken verenigingen meegedeeld dat die eis ter sprake kan en zal komen bij de grote onderhandelingen over de polyvalente loods. Dat is een stap in de richting van de verzelfstandiging.

We blijven in elk geval de ingeslagen weg volgen. Het is wel juist dat een letterlijke toepassing van de reglementering die twee jaar geleden tijdens de laatste onderhandelingen tot stand is gekomen, voor problemen kan zorgen. Dit gebeurt nu

Van Den Bossche

immers bij deze stiptheidsactie. Het is duidelijk dat die regeling door de loodsen werd afgedwongen. De overheid is te mild geweest bij het toegeven aan de eisen van de loodsen. De reglementering is immers contraproductief. Het is fout om op regeeringsniveau tot een reglementering te komen die zo praktisch is en die zich zo dicht bij het veld situeert. Dit zou met een beetje soepelheid ter plaatse kunnen worden geregeld. Deze les trek ik uit het huidige conflict.

We proberen de negatieve gevolgen te beperken. Ik geloof dat er de vorige nacht problemen waren met twee schepen. Het probleem blijft vannacht allicht beperkt tot één schip, omdat de werkwilligen maximaal worden ingeschakeld. De loodsen gooien hier wel hun eigen ruiten in, want we laten nu meer schepen toe om de Schelde zonder loodsen te bevaren. Dit schijnt heel erg goed te gaan. Ik deel het maar mee aan wie het wenst te horen.

Ten derde hebben we de Nederlandse loodsen gevraagd of ze bereid zijn in te springen. Waarschijnlijk zullen ze wel weigeren maar we hebben in elk geval de vraag gesteld. Ik heb vanmorgen alleen de directeur-generaal gezien, en niet de loodsen, vermits hij een sleutelrol speelt bij het opvangen van de problemen in Antwerpen. Verder heb ik voor de volgende dagen met niemand een afspraak. Ze weten dat ik bereid ben verregaande onderhandelingen te voeren. Ik wacht alleen op een signaal van hen. Zolang ze beweren dat ik iets moet uitvoeren dat zagezegd alleen mondeling is overeengekomen en op geen enkele manier in het einddocument is opgenomen, onderneem ik niets.

De voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer Ward Beysen : Hoewel minister Van den Bossche zich hier mild toont, vind ik dat we de zaak toch niet mogen laten aanslepen. We moeten proberen zo spoedig mogelijk tot overleg te komen. Ten slotte wil ik nog even wijzen op de grote verantwoordelijkheid die de loodsen zelf dragen.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche : U begrijpt dat ik hier moeilijk melding kan maken van informele contacten op het veld. Heel wat mensen uit mijn administratie zijn natuurlijk druk bezig met deze zaak en ontmoeten mensen van beide kanten.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toegang tot de functie van leidend ambtenaar naar aanleiding van de wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Maes tot de heer Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de toegang tot de functie van leidend ambtenaar naar aanleiding van de wijziging van het Vlaams Personeelsstatuut.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb vernomen dat de Vlaamse regering denkt aan een aantal wijzigingen van het personeelsstatuut van de Vlaamse ambtenaren, meer bepaald voor wat de toegangsvoorwaarden betreft voor de functie van leidend ambtenaar. Naar het schijnt zou het college van secretarissen-generaal op dat vlak ongeveer oppermachtig zijn.

Minister Luc Van den Bossche : Mag ik mevrouw Maes even helpen om verwarring te vermijden ? Er zijn twee verschillende situaties. Enige maanden geleden werd het statuut van afdelingshoofd veranderd. Daar is er sprake van generieke en jobspecifieke kwaliteiten en van verschillende beoordelingsmomenten waarbij het ene intern gebeurt door het college en de directieraad en het andere door een extern bureau, een professionaliteitsevaluatie. Ten tweede is er de verandering die in principe goedgekeurd werd door de regering en waarover nog met de vakbond wordt onderhandeld, namelijk de toelatingsvoorwaarden voor directeur-generaal.

Mevrouw Nelly Maes : Daarover heb ik het. Ik neem aan dat de secretarissen-generaal niet zullen spreken over de generieke competenties en administratiespecifieke competenties maar ik heb daar toch mijn twijfels over. Ik vermoed dat ze toch zullen oordelen over de geschiktheid en de kwaliteiten waarover deze leidinggevende ambtenaar moet beschikken. Bovendien zullen ze deze ambtenaren

Maes

rangschikken en voordragen. Ze behandelen eventuele bezwaren. Het college van de secretarissen-generaal heeft bijzonder veel bevoegdheden en de benoemende overheid houdt er eigenlijk weinig over, tenzij dan het huiswerk terugsturen. Veel hangt af van de competentie en de onafhankelijkheid van deze secretarissen-generaal. Daarover kan ik weinig zeggen, behalve dan dat ze boven elke verdenking moeten staan wat de politisering van de administratie betreft.

Hier wringt het schoentje. Iedereen roept om het recht op gelijke toegang van de burgers tot de administratie teneinde kwaliteit boven partijpolitieke kleur te stellen. De voorwaarden voor leidinggevend ambtenaar stellen me niet gerust. Vanzelfsprekend moet men leidinggevende functies vervuld hebben om een dergelijke functie te bekleden. De schrik voor politisering slaat me om het hart als een dergelijke leidinggevende functie gelijk zou staan met de functie van een kabinetschef en van adjunct-kabinetschef. Op dat moment komt de politisering die men aan de ene kant heeft buitengejaagd via de grote poort weer binnen. In ons land worden niet dagelijks administrateurs-generaal benoemd. Wie op de loer zit om die functie in te pikken, bewandelt wel de nodige wegen om dat doel te bereiken. Tijdens de periode van overgangsmaatregelen zou zelfs de functie van adviseur gedurende twee jaar voldoende zijn.

Ik wil aan de regering vragen deze weg niet op te gaan. We koesteren de hoop dat de Vlaamse administratie de paden van de politisering wil verlaten. Laten we dan consequent zijn en deze uitzonderingsmaatregelen niet in de plaats stellen van de normale vereisten die in de ambtenarij worden gesteld aan de hoogste functies.

De voorzitter : Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Luc Van den Bossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vraag van mevrouw Maes is boeiend omdat deze toelaat een en ander in een juist kader te situeren. Het is misschien eerst nodig de term depolitisering onder de juiste loep te nemen en in te kaderen. Depolitisering betekent immers niet dat iemand moet ontdaan zijn van elk inzicht in de politiek en dat iemand niet de fout mag hebben begaan zich met zijn inzichten terug te vinden in een of andere formatie die min of meer hetzelfde wil als hij of zij. Dat heeft niets met depolitisering te maken. Wanneer we de term depolitisering gebruiken, dan

betekent dit alleen maar dat niet iemand, onbekwaam of onbekwamer als hij of zij is, omwille van zijn of haar partijkaart een job toegewezen krijgt, waarbij een aantal mensen, die wel bekwaam waren, opzij zouden worden geschoven omdat zij helaas op dat moment geen of de verkeerde partijkaart op zak hadden. Dat is mijns inziens depolitisering.

Ten tweede was McCarthy niet bepaald mijn nonkel. Ik heb dan ook niet de neiging om in een soort McCarthyisme te vervallen, waarbij men zegt dat de secretarissen-generaal zowat boven alle verdinkingen verheven moeten staan. Ik veronderstel dat ze al verdacht worden voor ze nog maar worden benoemd. Dat geldt ook voor ons, politici. We zijn nog maar nauwelijks verkozen, we hebben nog niet eens onze eed afgelegd en we zijn al verdacht. Dat is nu eenmaal de sfeer en ik maak me daar niet al te veel zorgen om. Zolang de secretarissen-generaal keurig functioneren, ben ik tevreden. Ik begin niet met wat ik een soldage zou noemen : zich afvragen of iemand misschien wel geneigd zou kunnen zijn bij een of andere overweging zich plotseling nog te herinneren dat hij of zij nog ergens een partijkaart heeft liggen, maar uit vergetelheid over het hoofd heeft gezien zijn of haar jaarbijdrage te betalen. We mogen daar niet in overdrijven.

Wat is er nu eigenlijk gebeurd ? Om dat te begrijpen moet u goed weten hoe het vroeger was. In de vorige situatie kon men directeur-generaal worden indien men een aantal jaren de rang 13 had bekleed. Op dit ogenblik is dat de rang A2A. Zo waren er vroeger 453. Het volstond enkele jaren die rang te bekleden, ook al oefende men de leidinggevende job niet uit en werkte men op een kabinet. Die mensen konden automatisch hun kandidatuur stellen op grond van anciënniteit in die graad.

We hebben ondertussen rang 13 afgeschaft. Juridisch bestaan er op dit ogenblik eigenlijk nog maar drie rangen : de rang van de vroegere bestuurssecretaris – nu is dat adjunct bij de directeur -, directeur-generaal en secretaris-generaal. De rangen 11, 12, 14 en 15 zijn reeds lang afgeschaft en nu hebben we hetzelfde gedaan met de nog resterende rang 13. We hebben daar nu een mandaat van gemaakt. Iemand krijgt een mandaat van zes jaar, tussentijds en/of na zes jaar herroepbaar, met een terugvalwedde die niet zo hoog is als de wedde die hij of zij krijgt indien hij of zij afdelingshoofd is. Zo werkt het nieuwe systeem. Het oude systeem was dus niet meer geldig. Ik kon dus nog moeilijk zeggen dat iemand een aantal jaren benoemd moet zijn om te kandideren voor directeur-generaal. Neen, we vol-

Van Den Bossche

gen de logica en zeggen – zoals u zelf erkend hebt – dat enige jaren ervaring in leidinggeven een absolute vereiste zijn. Maar opgelet ! Dit betekent een zware vermindering van het aantal potentiële kandidaten. Enkele jaren geleden heb ik mijn middenmanagement gereduceerd van 454 tot 133. Al de rest is daar verdwenen en oefent geen leidinggevende functie meer uit. Men moet dus vier jaar lang een leidinggevende functie hebben bekleed in de loop van de zes jaar, voorafgaand aan het moment van de kandidatuur.

Nu is het natuurlijk logisch dat met twee zaken rekening moet worden gehouden. Ten eerste : wie nu op een kabinet zit, wist niet dat die verandering zou worden doorgevoerd. Dit zou betekenen dat voor de betrokkene de spelregels tijdens het spel worden veranderd. Ten tweede moet men ook aanvaarden dat de functie van kabinetschef of adjunct-kabinetschef duidelijk inhoudt dat men leiding kan geven. Dit is overduidelijk en ik wil er eender welk extern bureau bijhalen om dit te bevestigen. Het is niet omdat men op een kabinet werkt, dat dit geen valabele vorm van leidinggeven zou zijn. Men mag nu ook niet in het andere uiterste gaan vervallen.

De overgangsmaatregel die u aanhaalt voor de adviseurs, is er juist omwille van het feit dat sommigen, die afdelingshoofd waren en dus als een van die 133 waren aangesteld, naar een kabinet zijn gekomen en daardoor niet meer de leidinggevende functie uitoefenen of niet op het kabinet zijn binnengekomen als kabinetschef of adjunct-kabinetschef en aldus door de huidige operatie dubbel benadeeld zouden zijn.

Dat is de bedoeling niet, en daarom is er de overgangsmaatregel. Bij een volgend kabinet weet iedereen wat de spelregels zijn en sterft de overgangsmaatregel. Dat is de filosofie. We kijken niet af van onze principes. We bouwen nu een nieuwe situatie op een nieuwe wijze.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de voorzitter, de definitie van de vice-premier inzake depolitisering kunnen we delen.

Ik denk dat hij de invloed van kabinetsleden op het hoogste niveau echter minimaliseert. Ik heb begrepen dat de overgangsperiode na verloop van tijd zal verdwijnen. Het niveau van adviseur komt dan niet meer in aanmerking. De mogelijkheid van gelijkstelling voor kabinetschef zal blijven. Daar

zijn we het niet mee eens. We denken dat het een demotiverend effect zal hebben voor de mensen die niet via de wegen van de kabinetten gaan en we vrezen dat de objectiviteit van de administratie wordt aangetast.

Minister Luc Van den Bossche : We moeten alle zaken toch hun plaats geven. Men kan ook beslissen dat er geen kabinet meer mag zijn. Ik ben voor de duidelijkheid. Zelfs bij een klein kabinet heeft men er alle belang bij om bekwame mensen aan te stellen. Een onbekwaam persoon aannemen is dom. Schaf het kabinet dan af.

Er zijn nu al minder ambtenaren geneigd om naar kabinetten te gaan. Voor hun carrière is het beter om in de administratie te blijven. Dit jaar wordt de eerste managementstoelage uitgedeeld. Die kan tot 20 percent gaan. Dat is niet onaardig – meer dan twee maandwedden als toelage. De toelage als kabinetschef is niet zo hoog. Wie echt zelfzeker is en geld laat primeren, heeft er meer belang bij om bij de administratie te blijven.

Men kan toch niet gaan sanctioneren. Ik onderschat de invloed van een kabinetslid niet, maar ik overschat die ook niet. De invloed hangt samen met de figuur en de persoonlijkheid. Is het een sterke persoonlijkheid, dan zal hij wel enige uitstraling hebben en meer kansen krijgen. Iemand die de uitstraling niet heeft zal uit zijn titel geen voordeel halen. Maak u geen illusies : ik heb de indruk dat het college van secretarissen-generaal bang is om nog iemand uit een kabinet voor te dragen – je weet maar nooit wat men schrijft.

De eerlijksten schrijven dat de betrokkene benoemd is met vermelding van graad en kabinet. Dat is eerlijk. Er staat geen leugen in. Er wordt wel stilzwijgend geïnsinueerd dat er gesjoemeld is. Ik heb de indruk dat deze mensen, de zogenaamde kabinetstards, in het huidig psychologisch klimaat benadeeld worden. Ze hebben al blijk gegeven van leidinggevende activiteiten. Als ambtenaar moeten ze ook worden geëvalueerd tijdens de periode op het kabinet. Ze krijgen geen managementspremie. Er geldt evengoed een functiebeschrijving. Na elk jaar wordt er gekeken hoe ze presteerden. Laat ons ook niet op spoken jagen of bang zijn van onszelf.

De Vlaamse administratie heeft de laatste jaren blijk gegeven van depolitisering. Het is wel degelijk moeilijk voor een regering om een voordracht van het college te weigeren. Het is ooit gebeurd op mijn voorstel, maar ik kan u verzekeren dat men daar eerst drie keer over moet nadenken. In de huidige situatie moet men trouwens zeer zwaar

Van Den Bossche

argumenteren waarom men zo iets doet. Men moet in feite dubbel opletten opdat de betrokkene die voor een bepaalde job niet goed wordt bevonden, niet definitief afgeschreven raakt en bij elke volgende kandidatuur dat negatief element met zich moet meeslepen ; terwijl hij misschien alleen voor het jobspecifieke niet geschikt was.

We zijn op weg naar een evenwicht, mevrouw Maes, en ik ontken niet dat we in dit proces misschien af en toe onze voet zullen omslaan. Dat is best mogelijk en ik zal dat dan ook graag bekenen. Het zullen echter maar randfenomenen blijven, die het stelsel op zich niet aantasten.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : De minister vice-president vraagt wat we eigenlijk over de kabinetten denken. We denken dat de kabinetten zouden moeten beperkt blijven tot een minimum minimorum van enige mensen. Voor de rest zou de administratie moeten worden geresponsabiliseerd om mee het beleid te maken. Kabinetsmedewerkers hoeven niet te worden uitgesloten, alleen moeten ze ook geen voorrechten krijgen. Neen, ze moeten wachten tot ze weer normaal in aanmerking komen volgens de normale termijnen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Gerda Raskin tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de door de Vlaamse Milieumaatschappij aangekondigde nieuwe belasting op put- en regenwater

Actuele vraag van de heer Johan Malcorps tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de door de Vlaamse Milieumaatschappij aangekondigde nieuwe belasting op put- en regenwater

Actuele vraag van de heer Bruno Tobback tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de door de Vlaamse Milieumaatschappij aangekondigde nieuwe belasting op put- en regenwater

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van mevrouw Raskin en de heren

Malcorps en Tobback tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de door de Vlaamse Milieumaatschappij aangekondigde nieuwe belasting op put- en regenwater.

Mevrouw Raskin heeft het woord.

Mevrouw Gerda Raskin (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, via de kranten vernamen we reeds vorige week dat de Vlaamse Milieumaatschappij de gezinnen een belasting wil laten betalen op het gebruik van put- en/of regenwater. Er is sprake van 3.500 frank voor een gemiddeld gezin van drie kinderen. Er is zelfs sprake van een belasting voor het gebruik van regenwater in combinatie met leidingwater.

We kunnen begrijpen dat op het gebruik van grondwater een heffing plaatsvindt. Maar voor het exclusief gebruik van regenwater of het gebruik van regenwater in combinatie met leidingwater, is alle logica zoek. Daarenboven moedigen de gemeentelijke en provinciale besturen het gebruik van regenwater juist aan. Ze hebben in die zin aanmoedigingspremies in het leven geroepen, vooral vanuit het oogpunt van het milieu.

Ik heb drie vragen. Vindt u dit geen tweesporenbeleid, waarbij de twee sporen helaas elk in een andere richting lopen, namelijk belasting versus beloning ? Vindt u niet dat ons Vlaams milieubeleid het gebruik van regenwater juist zou moeten aanmoedigen ? Bent u bereid om de milieueffecten van het gebruik van regenwater te laten onderzoeken en de resultaten van een dergelijk onderzoek ook te gebruiken in de toepassing van ons Vlaams milieubeleid ?

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, u weet dat wij geen grote voorstanders zijn van om het even welke waterheffing voor de gezinnen, dus ook niet van de waterheffing op het gewone leidingwater. A fortiori gaan we er in verband met de heffing die nu door de VMM is aangekondigd voor het put- en regenwater, van uit dat milieubelasting regulerend en sturend moet zijn. Dat is bij de put- en regenwaterheffing zeker niet het geval. Het verbruik noch de mate waarin men het water vervuult, kan een rol spelen. Eigenlijk worden de mensen forfaitair aangeslagen en moeten ze, op welke manier ze ook leven, sowieso betalen.

Malcorps

Ik sluit me aan bij de vraag van mevrouw Raskin. Er moeten juist stimuli komen om een scheiding aan te brengen tussen regen- en leidingwater. Het gebruik van regenwater om de auto te wassen en de tuin te besproeien, moet worden aangemoedigd. Er bestaat grote verwarring over het gebruik van regenwater en het oppompen van grondwater. Dit laatste leidt tot verdroging. Dit moet worden ontmoedigd.

Ten derde kondigt men nu al een enorme bureaucratische rompslomp aan. Men weet nu al dat er een massa bezwaarschriften zullen binnenkomen. Heel wat aanslagformulieren zullen een verkeerde bestemming krijgen. Heel wat gezinnen in appartementsgebouwen of in sociale huurappartementen waar de conciërge vroeger het gebruik van regenwater aangaf, zullen een aanslag krijgen. De verwarring zal compleet zijn. Het maatschappelijk draagvlak voor milieuvriendelijke initiatieven wordt daardoor ondergraven. Daar heb ik het meeste moeite mee. Het lijkt alsof deze belasting van de Vlaamse Milieumaatschappij komt, maar de opdracht komt van de Vlaamse regering. Steunt u de concrete implementatie? Steunt u de gevolgde werkwijze? Dit is helemaal op de gezinnen gericht. Hoe zit het met de bedrijven? Moet niet strenger en sneller worden opgetreden om de grondwaterwinning door grote bedrijven te ontraden en op termijn af te bouwen?

De voorzitter : De heer Tobback heeft het woord.

De heer Bruno Tobback (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil me in grote mate aansluiten bij de vorige sprekers. Er mag echter geen onduidelijkheid bestaan over ons standpunt inzake de milieuheffing op grondwater. Mijn fractie is daar inderdaad voorstander van. We pleiten voor een correcte belasting op het gebruik van grondwater, voor een beperking van het gebruik ervan en voor het principe dat de vervuiler betaalt.

Er mag evenmin onduidelijkheid bestaan over het systeem van milieuheffingen op regenwater. Het is tegenstrijdig met andere initiatieven van de lokale en regionale overheden die het gebruik van regenwater en de aanleg van regenwaterputten stimuleren. Ik denk aan de optie 7 van de milieuconvenant. Een reeks gemeentebesturen past deze nu al toe door subsidies voor regenwaterputten. Bij nieuwbouw wordt de aanleg van regenwaterputten soms zelfs verplicht. Steunt u dit nieuwe systeem? Zo niet, vraag ik u een duidelijk signaal te geven

aan de VMM dat dit nieuwe systeem niet uw bedoeling is.

Ik kan me ook aansluiten bij het laatste punt van de heer Malcorps. Het is toch absurd dat appartementsbewoners die aanslag zullen krijgen? Er moet toch een mogelijkheid bestaan om de bewoners van sociale woningen niet te onderwerpen aan de administratieve rompslomp van bezwaarschriften, die alleen maar dient om dergelijke absurditeiten recht te zetten.

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, deze vragen verrassen me niet. Ik was evenzeer als de vragenstellers verrast door de benadering van de VMM. Ik betreur het misverstand dat op die manier werd gecreëerd. In heel de discussie rond heffingen op afvalwaterlozing en de bescherming van oppervlaktewater zijn er twee elementen van belang. Enerzijds is er de meldingsplicht voor het gebruik van grond- en oppervlaktewater, voorzien in de wet van 1971 ter bescherming van de oppervlaktewateren. Er is nergens sprake van een meldingsplicht voor huishoudens, ook niet in de wet, van regenwaterputten. Op dat vlak ben ik erg duidelijk.

Ik ga ermee akkoord om het gebruik van regenwater aan te moedigen. Dat wordt ook vermeld in het convenant en in het Minaplan. Er is geen enkele heffing verschuldigd op water dat door huishoudens via een regenput in het afvalwatercircuit wordt gebracht. Men noemt regenwater ook lyrisch hemelwater. Ik zal de laatste zijn om belasting te heffen op iets dat uit de hemel komt.

Dan is er de discussie over de heffingen. Daar hebben we vastgesteld, ook in de commissie, dat het niet correct zou zijn om de hele factuur van waterzuivering te beperken tot de gebruikers van leidingwater. De personen die zelf opgepompt grondwater gebruiken, zouden daarbuiten vallen. Vandaar is aan de Vlaamse Milieumaatschappij opdracht gegeven om die zelfpomperen op te sporen en te betrekken bij de financiering van de waterzuivering. Zij hebben die opdracht vervuld en daar sta ik achter. Ze zijn echter te ver gegaan. Ik betreur deze vergissing en ze zal worden rechtgezet.

We hebben anticiperend op 1998 in de begroting 1997 en het programmadecreet al ingeschreven dat we maatregelen zullen nemen gericht op het niet-hoogwaardig grondwaterverbruik. Daarmee

Kelchtermans

bedoel ik het verbruik voor niet-nuttige doeleinden, bijvoorbeeld voor sommige industriële proceswaters. Dat betreft vooral bedrijven en niet particulieren. Daarmee wil men aanmoedigen opgepompt grondwater of oppervlaktewater zo rationeel mogelijk te gebruiken en te hergebruiken. Die maatregelen treden in 1998 in voege. Momenteel wordt de discussie gevoerd over de verhouding waarin dit over de diverse sectoren moet worden gespreid. Ook hier moet een zeker draagvlak worden gerespecteerd.

Eenmaal deze heffingen er zijn, zullen ze aanleiding geven tot vergissingen. Er zullen maatschappelijke discussies plaatsvinden. We hebben daar al ervaring mee. Ik herinner u aan het invoeren van de eerste waterzuiveringsheffingen. Er waren toen ook heel wat vergissingen, zowat honderdduizend. Na één jaar hebben we die kunnen herleiden tot een statistisch aanvaardbaar aantal. Ik zal duidelijk vragen aan de VMM om bijzondere aandacht te besteden aan appartementsbewoners en dergelijke, die niet op de lijst voorkomen en waarvan men kan veronderstellen dat ze geen eigen waterwinningen hebben.

Ik hoop dat we correct uitvoeren wat in het parlement en de commissie is uitgedrukt : de basis veralgemenen en de solidariteit in zijn geheel bekijken en ons niet beperken tot de 70 percent die nu op het leidingnet zijn aangesloten.

Ik meen dat ik daarmee op de vraag heb geantwoord. Er is inderdaad een misverstand, dat zo snel mogelijk zal worden rechtgezet.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

**VLAAMSE GESCHILLENRAAD VOOR
RADIO EN TELEVISIE**
Vervanging van een lid

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is overeenkomstig artikel 79, § 4 van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, de aanwijzing van een lid van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie, ter vervanging van wijlen de heer

Jan Vermeire, destijds op voordracht van de CVP-fractie aangewezen.

Nadere gegevens betreffende de door de CVP-fractie voorgedragen kandidaat werden op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand hieromtrent het woord ? (*Neen*)

Aangezien er slechts één kandidaat voor het toe te wijzen mandaat wordt voorgedragen, verklaar ik de heer Michel Roelandt aangewezen tot lid van de Vlaamse Geschillenraad voor radio en televisie.

Hiervan zal worden kennis gegeven aan de Vlaamse regering.

MOTIE VAN ORDE
Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Met toepassing van artikel 44 van ons Reglement heeft de heer Bossuyt bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt : Mijnheer de voorzitter, hierbij vraag ik de agenda van deze plenaire vergadering aan te vullen met de voordracht van een door de Vlaamse regering te benoemen lid van de centrale raad van bestuur van de ARGO. De SP-fractie heeft een kandidaat voorgedragen. Ik veronderstel dat niemand hiertegen bezwaar zal hebben.

De voorzitter : Is het parlement het eens met dit voorstel tot aanvulling van de agenda ? (*Instemming*)

AUTONOME RAAD VOOR HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS
Voordracht van een lid van de centrale raad van bestuur

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is

Voorzitter

overeenkomstig artikel 24, a) en artikel 30 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs de voordracht van een kandidaat voor de benoeming van een lid van de centrale raad van bestuur van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs ter vervanging van de heer Maurice Geysenbergh, die op voordracht van de SP-fractie is benoemd en ontslag heeft genomen met ingang van 7 april 1997.

Nadere gegevens betreffende de door de SP-fractie voorgedragen kandidaat werden op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand daaromtrent het woord ? (*Neen*)

Aangezien er slechts één kandidaat voor het toe te wijzen mandaat wordt voorgedragen, verklaar ik mevrouw Marie-Thérèse Pierre Boyen ter benoeming door de Vlaamse regering voorgedragen.

Hiervan zal worden kennis gegeven aan de Vlaamse regering.

THEMADEBAT over armoede en uitsluiting**Medewerking van personen buiten het Vlaams Parlement**

De voorzitter : Dames en heren, conform artikel 67, punt 4, eerste lid van ons Reglement stelt het Uitgebreid Bureau aan de plenaire vergadering voor doctor Ides Nicaise, verbonden aan het Hoger Instituut voor de Arbeid van de Katholieke Universiteit Leuven, te verzoeken zijn medewerking als extern deskundige te verlenen aan de commissie Armoede en Uitsluiting, ter voorbereiding van het themadebat over armoede en uitsluiting.

Is het parlement het daarmee eens ? (*Instemming*)

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten – 608 (1996-1997) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 28 april 1993 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de gemeenten.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
111 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul

Voorzitter

Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dielens Fred
 Dillen Marijke
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Maes Nelly
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Raskin Gerda
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Sauwens Johan
 Schuermans Eddy
 Sleenckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Strackx Felix
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Eycken Christian
 Van Grembergen Paul

Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja
 Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Vaerenbergh Etienne
 Van Wallendael Tuur
 Vandembroeke Chris
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Verougstraete Christian
 Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Johan Malcorps, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en de heer Johan Sauwens betreffende de dringende behoefte aan een Vlaams urgentieprogramma ter bestrijding van de overmaat aan ozon in de troposfeer
 – 549 (1996-1997) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Malcorps, mevrouw De Maght-Aelbrecht en de heer Sauwens betreffende de dringende behoefte aan een Vlaams urgentieprogramma ter bestrijding van de overmaat aan ozon in de troposfeer.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
110 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bogaert Jean-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Caubergs Jan
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
Creyelman Frank
De Batselier Norbert
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schamphelaere Mia
De Vilder Freddy
Decaluwé Carl
Demeulenaere Julien
Denys André
Deprez Paul
Desmet Peter
Deswaene Roland
Devolder Jacques
Dewinter Filip
Dielens Fred
Dillen Marijke
Doomst Michel
Dumez Paul
Feytons Freddy
Gabriels Jaak
Geysels Jos
Goos Johnny
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kenzeler André
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman

Laverge Jacques
Lindekens Kathy
Lisabeth Carlos
Logist Marcel
Maes Jacky
Maes Nelly
Malcorps Johan
Marsoul Hugo
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Olivier Marc
Penris Jan
Platteau Stefaan
Quintelier Leonard
Ramoudt Didier
Raskin Gerda
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Sauwens Johan
Schuermans Eddy
Sleeckx Jef
Stassen Jos
Stevaert Steve
Strackx Felix
Suykerbuyk Herman
Swennen Guy
Swinnen René
Taylor John
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Tyberghien-Vandenbussche Maria
Van Aperen Arnold
Van Cleuvenbergen Riet
Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eycken Christian
Van Grembergen Paul
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
Van Lindt Sonja
Van Looy Jef
Van Mechelen Dirk
Van Nieuwenborgh Gracienne
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Peel Marc
Van Rompaey Hugo
Van Vaerenbergh Etienne
Van Wallendael Tuur
Vandenbroeke Chris
Vandendriessche Bart
Vanderpoorten Marleen
Vanleenhove Gilbert
Vanvelthoven Peter
Verlinden Mandus
Verougstraete Christian

Voorzitter

Verrijken Emiel
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MOTIE VAN ORDE**Voorstel tot spoedbehandeling**

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Mijnheer de voorzitter, waarde collega's, de informatie over wat zich op dit ogenblik in Zaïre afspeelt, is voor ons zeer onvolledig – helaas. Ze schokt ons, collega's, in even grote mate als de publieke opinie.

Om die reden wenste onze fractie deze voormiddag te bekomen dat over een voorstel van resolutie de spoedbehandeling zou worden bekomen. Vermits de tekst niet voorhanden was, kan op dit moment niet over de behandeling worden gesproken. Ik moet u mededelen dat na contact met de verschillende fracties, die ik dank voor hun bereidwilligheid, het toch niet mogelijk was tot een tekst te komen die tijdig klaar was. Ik wil benadrukken dat uitsluitend materiële redenen daaraan debet zijn. Ik zal de vraag tot spoedbehandeling dus intrekken.

Tegelijkertijd wil ik aankondigen dat een resolutie zal worden ingediend waar in de commissie voor Buitenlandse Betrekkingen prioriteit voor zal worden gevraagd, zodat we zo spoedig mogelijk over dit voorstel of over een voorstel, zoals het uit de commissie zal komen, kunnen beschikken.

De voorzitter : We zullen dit voorstel aan de bevoegde commissie overmaken.

Het incident is gesloten.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Emiel Verrijken en Wilfried Aers tot besluit van de op 24 april 1997 door de heer Emiel Verrijken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het zelfbeschikkingsrecht der volkeren zoals vermeld in het Internationaal Verdrag betreffende de Burgerlijke en Politieke Rechten
 – 646 (1996-1997) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Verrijken en Aers tot besluit van de op 24 april 1997 door de heer Verrijken in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het zelfbeschikkingsrecht der volkeren zoals vermeld in het Internationaal Verdrag betreffende de Burgerlijke en Politieke Rechten.

De heer Verrijken heeft het woord.

De heer Emiel Verrijken (*Op de tribune*) : Waarde collega's, ik heb een interessante discussie gehad met de minister-president in de commissie. Het ging over een mijns inziens voor de hand liggend feit dat hij ambtshalve heeft moeten weerleggen. Ik geloof dat hij een slechte zaak gehad heeft en dat hij daarvan overtuigd was.

Het ging namelijk over de vraag of een verdrag van de UNO uit 1966 van toepassing was op het Vlaamse volk. In de principeverklaring, artikel 1, paragraaf 1, wordt gezegd dat volkeren het recht hebben op zelfbeschikking. Dat is een waarheid als een koe.

Alinea drie zegt daarop dat de volkeren die heerschappij hebben over andere volkeren – kolonialisten met andere woorden – daaraan een einde moeten maken. Dit is een principeverklaring die ook te vinden is in het Handvest van de UNO van 1945, geïnspireerd door de Verenigde Staten. De minister-president sprong letterlijk op deze alinea.

De minister-president beweerde dat dit niet van toepassing was op het Vlaamse volk. Hij heeft me toen gezegd in de commissie – hij keek me daarbij in het wit van mijn ogen – dat ik toch niet ging beweren dat Vlaanderen wordt gekoloniseerd. Het

Verrijken

is onjuist dat dit niet van toepassing zou zijn op niet-gekoloniseerde volkeren. Ik wil hier niet dieper ingaan op de technische aspecten van deze zaak. Ik wil enkel benadrukken dat men in de winter van 1944-1945, toen het in Vlaanderen en Antwerpen zo slecht ging, in Dumbarton Oaks voorbereidend werk heeft geleverd voor de oprichting van de VN. Iedereen ging toen akkoord om dat nieuw principe, dat ook in 1975 werd bevestigd naar aanleiding van de Europese Conventie van Helsinki, te respecteren.

Er was een tegenstander van dat principe van het zelfbeschikkingsrecht der volkeren : de heer Jaspas. Hij had vastgesteld dat Vlaanderen in die winter op zijn knieën zat. Een behoorlijk deel van het welkenkende, zich inzake een aspect vergissende Vlaanderen, zat toen in de gevangenis. Jaspas heeft toen als enige gepoogd om het principe van het zelfbeschikkingsrecht van naties, en niet van volkeren, te laten goedkeuren. Jaspas behoorde tot zo'n typische familie die reeds vijf generaties lang haar kost verdiende aan België. Jaspas heeft toen zijn slag niet thuisgehaald. Iedereen ging akkoord – in 1944, in 1966 en in 1975 – om het zelfbeschikkingsrecht der volkeren te erkennen.

De minister-president zegt nu dat dit niet het geval is. Hij heeft in de commissie verklaard dat ik eigenlijk de onafhankelijkheid in een motie wil opnemen. Ik denk dat ik hem met deze samenvatting geen geweld aandoe. Wel, wat hij zegt is niet juist. De onafhankelijkheid is uiteraard onze eindbeoordeling. Dat staat in ons programma. Maar dat is niet onze onmiddellijke bedoeling. Mag ik een voorbeeld geven ? Het eerste volk dat zelfbeschikking heeft gevraagd, was het Amerikaanse volk. Dat gebeurde lang voor de Franse Revolutie uitbrak. De Amerikanen hadden in de periode van 1770 tot 1776 nog niet aan onafhankelijkheid gedacht. In zekere zin geldt het gezegde : l'appétit vient en mangeant. Washington, Jefferson en Franklin eisten enkel zelfbeschikking.

Het ligt toch voor de hand dat we dat ook moeten vragen. Dat kan, vanuit technisch oogpunt, zelfs die krenterige Belgische grondwet ons niet ontzeggen. Het is min of meer vergelijkbaar met de Duitse bondskanselier Kohl, die eerst niet dacht aan een totale hereniging van de twee Duitslanden. Plots zag hij die mogelijkheid en heeft ze ook benut, net als de Amerikaanse leiders Washington en Jefferson in hun streven naar onafhankelijkheid. De oorspronkelijke bedoeling van de Verenigde Staten

was net als bij Vlaanderen, het zelfbeschikkingsrecht.

Maar wat houdt die zelfbeschikking nu precies in ? En wat in het specifieke geval van Vlaanderen ? We willen vandaag een fiscale zelfbeschikking. Dat is precies hetzelfde als wat men destijds in de Verenigde Staten wou. Ik verwijs daarvoor naar het fameuze incident van de Boston Teaparty. De Amerikanen wilden op fiscaal vlak niet meer door het verre Engeland worden beheerd. Vlaanderen wil vandaag eveneens fiscale zelfbeschikking, waardoor we zelf kunnen oordelen over het geld van onze belastingbetaler.

Wat zou onafhankelijkheid in Europa inhouden ? Er blijft gelukkig niet te veel van over. Aangezien de grote naties zich deze eeuw twee maal hebben misdragen, is het maar goed dat er een Europa komt dat voorlopig alleen op fiscaal en sociaal vlak een zelfbeschikking aanvaardt. Dat is de grond van de hele zaak.

De minister-president, die wel aanwezig was, maar niet echt geboeid raakte door mijn uiteenzetting, mag misschien veel doen voor de Vlaamse zaak, maar hij doet aan periodieke onthouding. Als hij iets doet in een elan van Vlaamse gevoeligheden, trekt hij zich daarna terug ten gevolge van een aantal vooroordelen of door de aard van de Grondwet waaraan hij zich onderworpen voelt. Ik zou hem dit willen afraden, want hij zal er politieke puistjes van krijgen. Men moet consequent zijn. Wat houdt de Vlaming bezig ? Wat belet de Vlaamse regering te streven naar die tien tot vijftien jaar fiscale vrijheid die we nog kunnen kennen ?

We hebben nog tien tot vijftien jaar waarin we qua fiscaliteit op Vlaamse wijze enigszins onze fantasie kunnen botvieren. We kunnen gedurende die tijd nog ons eigen potje koken. Dát is zelfbeschikking.

Dat geldt ook voor het sociaal vlak, uit hetwelk ik nog één voorbeeld wil geven, een tragisch voorbeeld. In de commissie voor Economische Aangelegenheden hebben we de mensen van de Novafabrieken ontvangen. Ik was getroffen door hun waardigheid : ook dat heeft me aan zelfbeschikking doen denken. Ze deden me denken aan de Burgers van Calais, van Rodin : alle vijf gematigd, kalm, gelaten. Ik heb ook vernomen dat die mensen, na twintig jaar, 43.000 frank per maand verdienen. En dan vraagt men van hen nog flexibiliteit. Alsof ze nu geen nieuw frituurtoestel zouden maken als er een nieuw model zou uitkomen. Het is lang geleden dat iemand me heeft ontroerd, maar die mensen hebben me ontroerd. Ze zeiden ons slechts het

Verrijken

behoud van hun bruggensioen te vragen. Dat is de kern van zelfbeschikking, mijnheer de minister-president. Die Walen van Clabecq, geleid door een raschte Trotskist of Maoïst, die willen het bruggensioen niet dat Vlaanderen zoals altijd voor hen zou betalen. De jonge Vlamingen die in onze commissie zijn geweest, vroegen niet meer dan het bruggensioen voor hun ouderen, vroegen het zelfs niet voor zichzelf. Dat is echter niet mogelijk : Dehaene wil dat niet. Dát is zelfbeschikking, mijnheer de minister-president. We willen hier vandaag niet streven naar onafhankelijkheid.

We zijn tactisch op de hoogte : we weten dat het Europees zal worden gespeeld. Er zal iets gebeuren dat vandaag niet zal gebeuren, maar in de nabije toekomst wèl.

Zelfbeschikking is echter een principe dat in de UNO verankerd ligt.

Mag ik u nog even herinneren aan het volgende : in 1918, toen België – met Paul Heymans, een van de grote figuren van Versailles – voor even heel machtig was, als overwinnaar, heeft de Volkenbond het zelfbeschikkingsrecht voor volkeren niet aanvaard. Dames en heren, wat in 1919 niet kon, kon in 1945 wél, onder invloed van Amerika. Dat is vijftig jaar geleden. Jaspas en zijn clan hebben dat niet kunnen beletten. Hoe zou ons parlement 53 jaar later dan belet worden het volgende principe te huldigen : zoals elk ander volk heeft het Vlaamse volk recht op zelfbeschikking. Niet op onafhankelijkheid : ook daarvoor staan we wel te trappelen, maar misschien geldt dit niet voor alle aanwezigen hier. Ik vraag u dus deze motie te steunen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer Herman Suykerbuyk : Als ik de heer Verrijken hoor spreken, stel ik vast dat hij iets heel anders vertelt dan hetgeen in deze motie staat. Ik veronderstel dat de meeste parlementsleden streven naar een grotere zelfstandigheid van Vlaanderen in Europa. Dit lijkt te belangrijk om even door middel van een motie, waarvan ik al heb gezegd dat ze niet overeenkomt met hetgeen hier is verklaard, te verwerpen of te aanvaarden. Ik wil u geruststellen, dit geldt ook voor het orangisme.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
14 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden ;
86 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
15 leden hebben ja geantwoord ;
10 leden hebben zich onthouden ;
88 leden hebben neen geantwoord ;

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Creyelman Frank
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Huybrechts Pieter
Lootens-Stael Dominiek
Penris Jan
Strackx Felix
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Emiel
Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Avontroodt Yolande
Becq Sonja
Beerden Georges
Beysen Ward
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Candries Herman
Cannaerts Leo
Cardoen Georges
Ceysens Patricia
Coens Joachim
Cordeel Marc
De Batselier Norbert
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Maght-Aelbrecht Anny
De Meyer Jos

Voorzitter

De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Vilder Freddy
 Decaluwé Carl
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Deprez Paul
 Desmet Peter
 Deswaene Roland
 Devolder Jacques
 Dielens Fred
 Doomst Michel
 Dumez Paul
 Feytons Freddy
 Gabriels Jaak
 Geysels Jos
 Goos Johnny
 Grouwels Brigitte
 Heeren Veerle
 Kenzeler André
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laverge Jacques
 Lindekens Kathy
 Lisabeth Carlos
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Malcorps Johan
 Marsoul Hugo
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Olivier Marc
 Platteau Stefaan
 Quintelier Leonard
 Ramoudt Didier
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Sleeckx Jef
 Stassen Jos
 Stevaert Steve
 Suykerbuyk Herman
 Swennen Guy
 Swinnen René
 Taylor John
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Tyberghien-Vandenbussche Maria
 Van Aperen Arnold
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Eycken Christian
 Van Hecke Mieke
 Van Lindt Sonja

Van Looy Jef
 Van Mechelen Dirk
 Van Nieuwenborgh Gracienne
 Van Nieuwkerke André
 Van Peel Marc
 Van Rompaey Hugo
 Van Wallendael Tuur
 Vandenbussche Michiel
 Vandendriessche Bart
 Vanderpoorten Marleen
 Vanleenhove Gilbert
 Vanvelthoven Peter
 Verlinden Mandus
 Verwimp-Sillis Cecile
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Bogaert Jean-Marie
 Caubergs Jan
 Lauwers Herman
 Maes Nelly
 Raskin Gerda
 Sauwens Johan
 Van Dijck Kris
 Van Grembergen Paul
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbroeke Chris

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

Reden voor onthouding ?

De heer Caubergs heeft het woord.

De heer Jan Caubergs : Ik heb me onthouden, ondanks het feit dat ik het eigenlijk eens ben met het voorstel van de heren Verrijken en Aers, die allebei heel sympathiek zijn ten overstaan van mezelf. Mijnheer de voorzitter, de reden voor mijn onthouding is de houding van het Vlaams Blok in Limburg ten aanzien van mij. De leiding van het Vlaams Blok spreekt wel over propere handen, maar schrikt er niet voor terug om tegelijkertijd aan woordbreuk te doen. Dit zal voor hen die binnen het Vlaams Blok aan de macht zijn, de nieuwe politieke cultuur zijn. Ik wil protesteren tegen dit ondemocratisch handelen. Ik zal dan ook, althans voorlopig, geen enkel voorstel van het Vlaams Blok meer steunen. (*Applaus bij de CVP, AGA-LEV, de VU, de VLD en de SP*)

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Ik stel voor het bepalen van datum, uur en agenda voor de volgende plenaire vergadering aan het Bureau en uw voorzitter over te laten.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

- *De vergadering wordt gesloten om 16.46 uur.*
